ÍNDICE

- Xa está aquí a «Tixosa» 3
- Xa teñen tres anos! 4
- A volta ao cole 5
- Proxectos para este curso 6
- Flis-fli-ris-flás 10
- A batalla de Ponte Sampaio 11
- Que medo! Celebramos o Samaín 12
- Cando chega novembro... 16
- Loita contra o Cambio Climático 20
- Charlamos con Gonzalo Moure 22
- Os dereitos dos nenos e nenas 24
- Puxemos un composteiro no horto 26
- Os Taínos 27
- Non, á violencia contra as mulleres! 28
- Fomos a Santiago 30
- O gran descubrimento 32
- O frautista de Hamelin 34
- Colocamos caixas-niño 35
- Inventamos historias 36
- A maxia de Benxamín 36
- E chegou o Nadal 38
- 30 de xaneiro: Día da Paz 40
- «Un día en Pontevedra» 44
- Salvemos a Terra! 46
- Calendarios meteorolóxicos 46
- Escola Municipal de Vela 47
- Que é a agricultura ecolóxica? 47
- No Antroido disfrazámonos 48
- Unha tartaruga, unha ra e pitos 52
- 8 de marzo, Día da Muller 54
- 21 de marzo: Día da Árbore 58
- Na primavera plantamos xeranios 59
- O xardín dos aromas 60
- Investigamos 61
- Abril, mes dos libros 62
- Certame Literario 64
- Veu un contacontos: Mario Tomás 74
- A píllara das dunas 75
- Maio: Mes das Letras 76
- Proyecto «Brújula» 80
- Un vello mestre de Palmeira 81
- Plan TIC 82
- Os muíños do Parque Natural 84
- O Castelo de Soutomaior 86
- Xerardo Crusat 88
- A A.N.P.A. tamén colabora 90
- Tempo de despedidas 91
- E chega o verán! 92
- Os meus profes 94
- Profesorado 08-09 95

XA ESTÁ AQUÍ A «TIXOSA»

Víndea ver!
Víndea ver!
A nosa Tixosa
ven de aparecer.

É persoa moi galana,
está chea de adobíos
que lle poñen os rapaces
todos a rechouchío.

Os pequerrechos déronlle
moitos e moitos debuxos…
E tan leda se puxo
que botou cen aturuxos.

Os de primeiro e segundo
fixéronlle contos e poemas.
E con eles a señora
fíxose unha diadema.

Os de terceiro e cuarto
de aventuras, un montón.
E con elas esta dona
argallou o cinturón.

Os de quinto e os de sexto
forman unha boa panda.
Ofrecen á Tixosa
comics para a bufanda.

Os zapatos desta dama
son de tacón e cristal.
Agasallo dos nenos e nenas
cos traballos de Nadal.

Agapito e Rato Paco
non paran de enredar.
Andan sempre polo medio
nas festas a celebrar.

Cos papás e as mamás,
cos avós e as avoas,
lendo a nosa Tixosa,
non sintes pasa-las horas.

Profe Susana

TODA A FAMILIA LE A «TIXOSA» **LUCÍA - 4 anos**

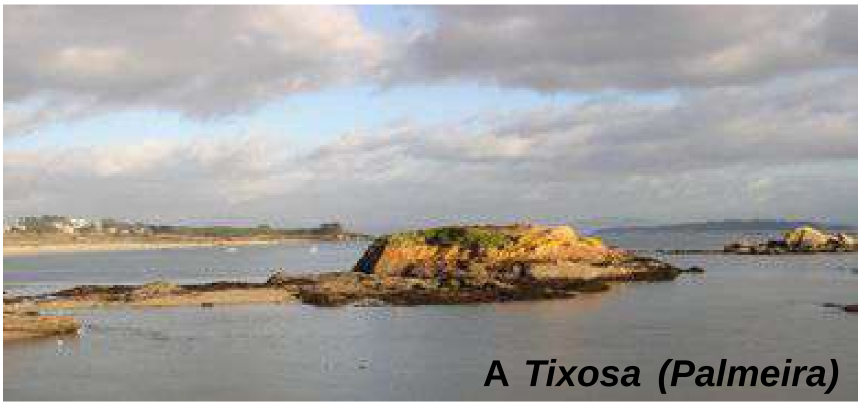

A Tixosa (Palmeira)

XA TEÑEN TRES ANOS!

Kevin
Inés
Juan Luis
Samuel
Alejandro
Mario
Ángela

Juanvi
Raúl
Eva
Sara
Yaiza
Yoel
Isaac
Naira

Pablo
Noemí
Martín
Xabier
Enrique
Gabriel

Paula
Abel
Anxo
Bruno
Yago
Carlos

A VOLTA AO COLE

Mañá na mañanciña,
mañá hei de volver
ó cole moi axiña.
Haiche moito que facer!

Lavada e peiteada
e logo de almorzar
coa mochila preparada…
con ganas de traballar!

Os mais pequerrechiños
sonche os nenos/as de tres.
Chegan algo asustados.
Non o debes esquecer.

Atenderei ós profes
e portareime moi ben.
Tereiche moitos amigos
e con todos xogarei.

Unha fermosa cabaza
no Samaín hei facer.
No magosto coas castañas
unha árbore plantarei.

Na «casa de Agapito»
moitos libros hei atopar.
Lereinos moi a modiño
que moito me han gustar!

Cos profes *viaxaremos*
ó mundo da ilusión.
Un libro é un amigo
que ensina mogollón.

O amigo Rato Paco
moito me pode axudar:
unha dúbida, un despiste…
sempre podo consultar.

Se practico un deporte,
durmo e como axeitado,
cepillando sempre os dentes
hei durar ata os cen anos.

Profe Susana

MÁXIMO - 5 anos

PAULA - 5 anos

PROXECTOS PARA ESTE CURSO

Biblioteca
CEIP de Palmeira

«MELLORA O TEMPO, TEMPO DE LER»

Este é o nome da Campaña de animación á lectura deste curso e xirará ó redor do tema do Cambio Climático en relación, sobre todo, coa auga. Durante esta campaña adentrarémonos no mundo do Clima e das situacións que poden varialo, coñeceremos libros que teñan unha temática relacionada coa auga, cambio climático, salvar o planeta, auga potable…, buscaremos información sobre os climas do mundo, a evolución destes ao longo da historia, a formación das nubes, das tormentas, o arco da vella, o ciclo da auga... e veremos o que nós podemos facer para protexer o Medio Ambiente.

Celebraremos o Día das Bibliotecas Escolares, o Día da Paz, o Día da Poesía e Día do Teatro, o Día da Muller e o Mes do Libro. Colaboraremos tamén cos outros Equipos de Traballo do Centro nas conmemoracións do Samaín, o Magosto, o Entroido, Día das Letras Galegas, Día do Medio Ambiente… e en colaboración co Equipo de Novas Tecnologías, prepararase na web do centro na sección de Biblioteca un apartado con información sobre o tema da campaña, enlaces a outras páxinas de interese e cun apartado na Biblioteca Virtual con traballos dos nenos e nenas.

6

Medio Ambiente
CEIP de Palmeira

«ROMPENDO O XEO. CLARO COMA A AUGA»

O Equipo de Medio Ambiente, enfocará o proxecto Voz Natura cara ó estudio e a sensibilización do Cambio climático, facendo especial fincapé na importancia do consumo responsable da auga, posto que é un recurso próximo aos nenos e nenas. Abordaremos o seguintes aspectos: Cambio Climático, O ciclo da auga, Biodiversidade, competencia lingüística a través de refráns, cantigas..., repercusión ecolóxica dos incéndios forestais e recuperación das marxes do río Azor. Tamén seguiremos realizando actividades de aspectos comezados en proxectos anteriores como: recollida selectiva de pilas, papel e plástico, limpeza semanal do patio, coidado do horto escolar e aproveitamento dos recursos e consumo responsable. Traballaremos en coordinación co Equipo de Biblioteca. No primeiro trimestre desenvolveremos actividades motivadoras, para dar a coñecer o proxecto a todo o alumnado, elaboraremos calendarios meteorolóxicos nas aulas, crearase un equipo de recollida de datos e vixiancia de luces e auga, con alumnado de 5º e 6º, traballaremos vocabulario, lemas, refráns, cantigas... que traten da auga e inviten a un consumo responsable. Elaboraremos murais do ciclo da auga, realizaremos xogos e obradorios sobre a auga e intentaremos, en colaboración co Concello, recuperar as marxes da desembocadura do río Azor, un río moi próximo ao colexio que neste momento está totalmente abandonado.

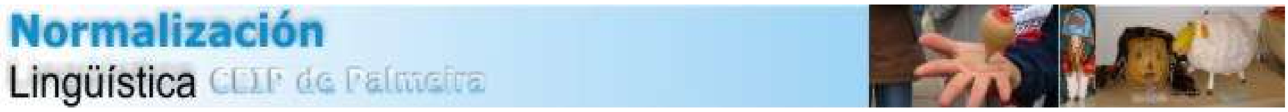

O Equipo de Normalización Lingüística leva xa moitos anos traballando en prol da língua e a cultura galega.
Ó longo deste tempo recuperamos e afondamos no estudio das festas cíclicas: Samaín, Magosto, Nadal, Antroido…; demos a coñecer e recopilamos: adiviñas, poemas, refráns, lendas, toponimia e léxico propio da zona.
Tamén neste ano organizaremos as festas cíclicas elaborando material didáctico e propostas de actividades arredor de cada unha das celebracións, convocaremos concursos para elaborar a tarxeta de Nadal e un adhesivo para animar a falar en galego, organizaremos actividades para celebrar a Semana das Letras Galegas, continuaremos recollendo e dando a coñecer no «recuncho da lingua» contos, lendas, refráns, ditos, adiviñas... de tradición oral; toponimia, léxico...
Colaboraremos cos outros Equipos no resto das celebracións e Proxectos e contribuiremos ao fomento da lectura en lingua galega.
Elaboraremos, doutra banda, a Planificación Sociolingüística do Centro.

Paco

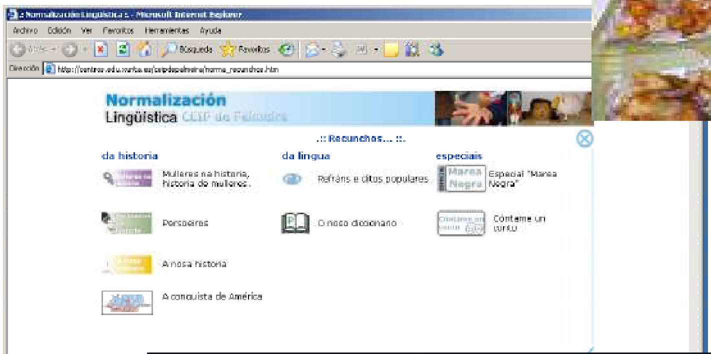

Este ano propómonos levar a cabo unha serie de actuacións na mesma liña que se ven seguindo no Centro. Continuaremos empregando as aulas virtuais para traballar distintos aspectos do currículum aproveitando tódolos recursos que as tecnoloxías da información e a comunicación poñen á nosa disposición.

Por outra banda seguiremos mantendo e creando novos contidos para a nosa páxina web.
Alí poderedes ver novos recunchos, cadernos de traballo e novos contos na sección do Rato Paco.
Sabedes que o Rato Paco sigue «gardando» na súa casa as mellores cousas para que aprendas.

http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/

CONCELLO DE RIVEIRA

FLIS-FLI-RIS-FLÁS

XUNTA DE GALICIA
PRESIDENCIA
Secretaría Xeral de Política Lingüística

Este é o título dunha obra de teatro que a Compañía Matapiollos representou no Auditorio de Ribeira. Esta actividade encádrase dentro da campaña promovida pola Secretaría Xeral de Política Lingüística, xunto con oito editoriais, coa fin de fomentar a lectura e o uso do galego entre os máis novos. Estivo organizada polo Concello de Ribeira. Todos os nenos e nenas de 1º e 2º participaron nesta actividade que se vertebra arredor de 4 elementos: a obra de teatro, un libro co conto representado, unha proposta de actividades de animación á lectura e un CD con xogos interactivos arredor da lingua.

Hoxe 23 de outubro fomos ao Auditorio de Ribeira para ver unha obra de teatro. O protagonista era Martiño, un neno que tiña moito medo á escuridade. Pensaba que cando ía durmir atacaríanlle os monstros, acendía a luz, e seu pai a apagaba e volvía acendela.

Martiño estaba inventando cousas para que seu pai quedase con el, por exemplo: Papá e que teño un problema, papá teño sede, papá e que me mexo na cama, papá non podo durmir sen Teddi, papá Teddi non pode durmir sen un conto...

Ó final seu pai leulle un conto máxico e quedou a durmir.

NENAS E NENOS DE 2º

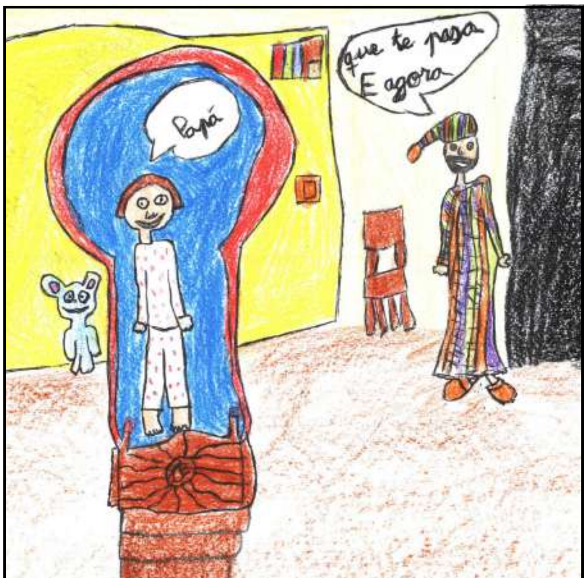

DELIA - 2º

MARTINA - 2º

A BATALLA DE PONTE SAMPAIO

A batalla de Ponte Sampaio tivo lugar no sitio do mesmo nome, sito no municipio de Pontevedra nas beiras do río Verdugo, entre unha forza conxunta de tropas regulares españolas e milicias populares galegas que se enfrontaron ás tropas francesas dirixidas polo mariscal Michel Ney, que tivo lugar entre os días 7 e 9 de xuño de 1809, no escenario da Guerra da Independencia española. O día 7 de xuño de 1809 as tropas de Ney tentaron tomar a ponte de Sampaio en sucesivos ataques frontais que foron rexeitados. Buscaron os franceses entón vaos apropiados no río Oitavén, pero os ataques foron infructuosos unha e outra vez. O día 9, Ney xulgou polas perdas que serían inútiles novos ataques, polo que deu a orde de retirarse a Compostela. Ney saiu da Coruña, pasando por Santiago. Levaba con el uns 8.000 infantes e 1.200 xinetes e 13 canóns.

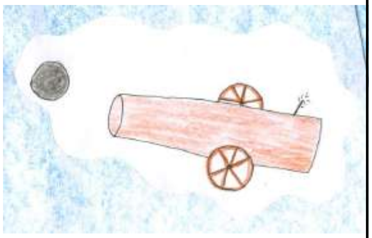

RODRI - 6º A

O CANÓN DE PAU

Nesta batalla, os habitantes da comarca de Cotobade usaron, según di a lenda, os «canóns de pau», é dicir, troncos de carballo furados e reforzados con argoias metálicas e se usaban como canóns contra os franceses.

Impresionante... Debían ser uns troncos bastante anchos para resistir as explosións. Este episodio relátao o cura Salustiano Portela Pazos no seu libro «O cañón de pau». A verdade é que saíron bastante escaldados os franceses de Galicia e en gran medida debido á resistencia popular.

ISABEL - 6º A

QUE MEDO! CELEBRAMOS O SAMAÍN

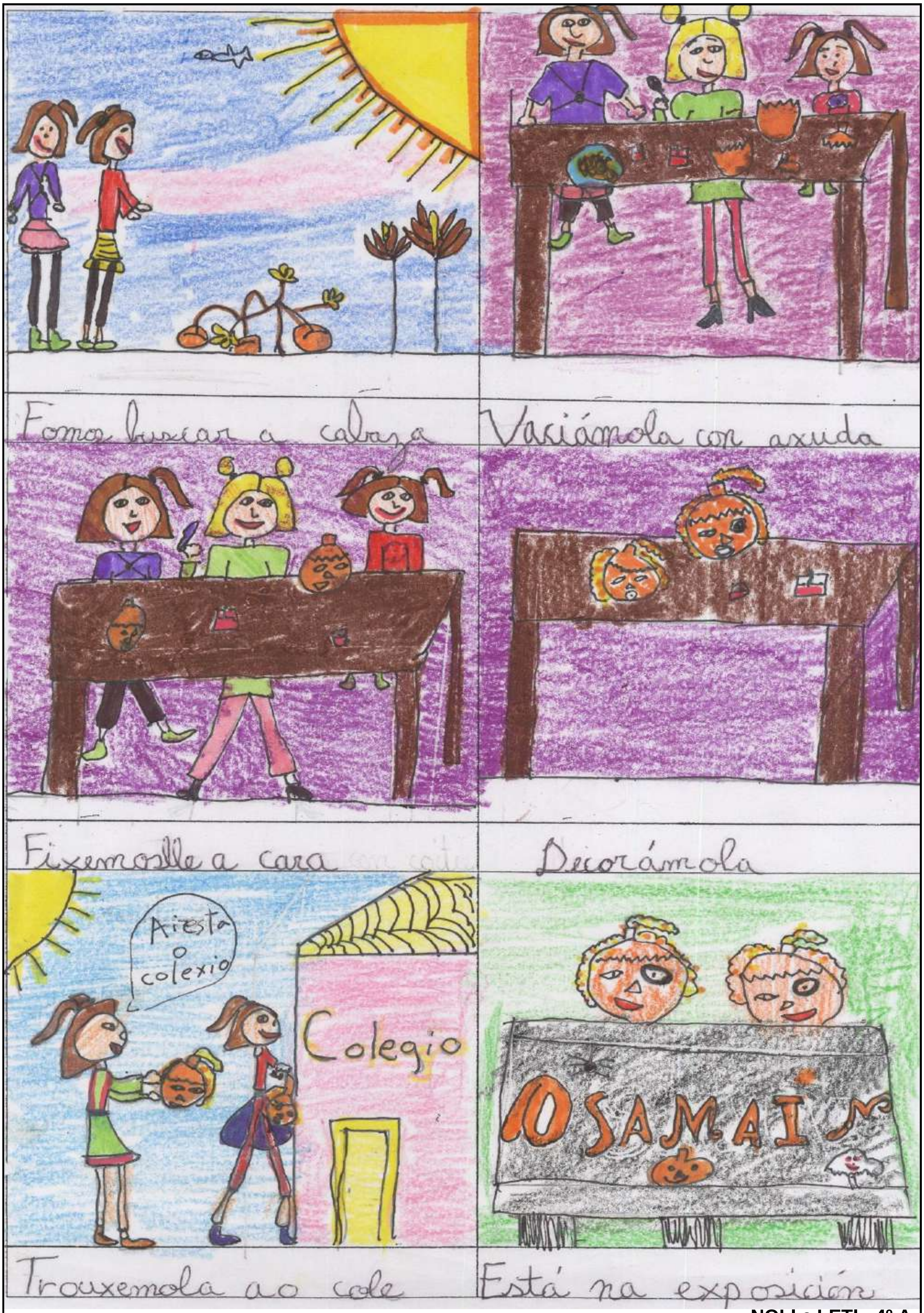

NOLI e LETI - 4º A

LAURA - 5 anos

PAULA - 5 anos

DIEGO - 1º B

DANIEL - 5 anos

HISTORIAS QUE DAN PAVOR

MATEO - 2º

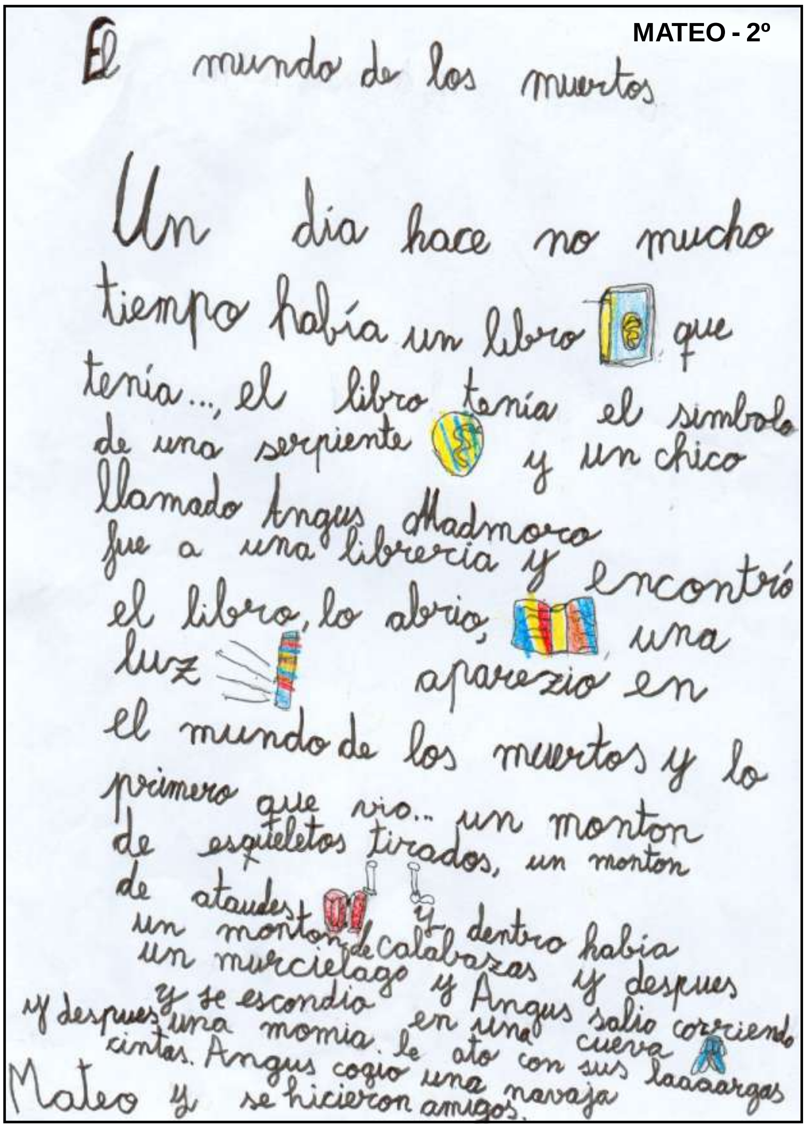
El mundo de los muertos

Un día hace no mucho
tiempo había un libro que
tenía..., el libro tenía el simbolo
de una serpiente y un chico
llamado Angus Madmorco
fue a una librería y encontró
el libro, lo abrio, una
luz aparezio en
el mundo de los muertos y lo
primero que vio... un monton
de esqueletos tirados, un monton
de ataudes y dentro había
un monton de calabazas
un murcielago y Angus y despues
y se escondio en una cueva
y despues una momia le ato con sus
cintas. Angus cogio una navaja salio corriendo laaaargas
Mateo y se hicieron amigos.

SERGIO - 2º

CARLOS - 2º

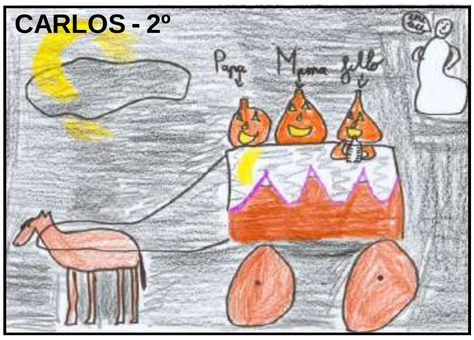

O castelo bo e o castelo malo

Había una vez un castelo bo e un castelo malo.
O castelo bo tiña cabazas que non daban medo.
O castelo malo tiña cabazas que daban medo.
Tamén había en cada castelo un pozo máxico que facía que no castelo bo fixese sol e no castelo malo facía que houbese tormenta.

DELIA - 2º

GEMA - 2º

SERGIO - 2º

XURXO - 2º

DELIA - 2º

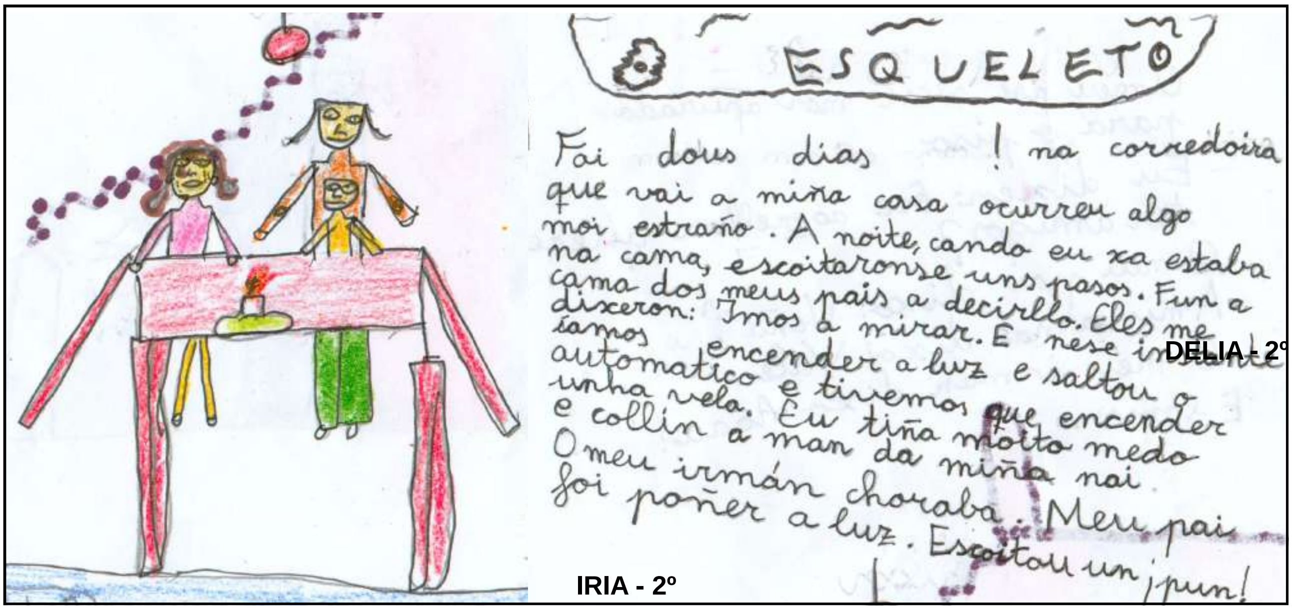

DELIA - 2º

IRIA - 2º

CANDO CHEGA NOVEMBRO...

VEN TÍA PEPA

DANIEL - 5 anos

MARTA - 4 anos

LARA - 4 anos

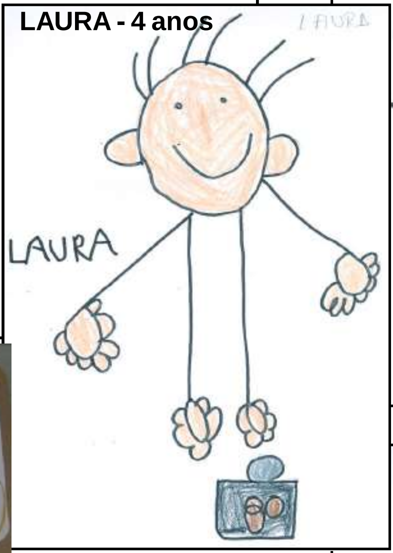

LAURA - 4 anos

JULIETA - 5 anos

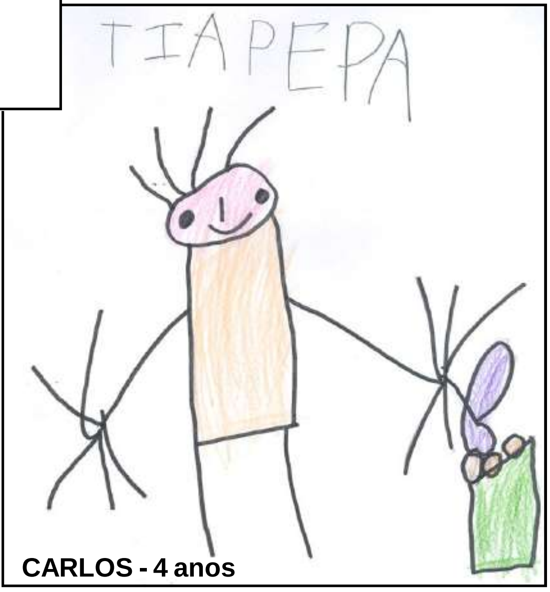

CARLOS - 4 anos

PLANTAMOS FROITOS DE OUTONO

FACEMOS MANUALIDADES

RECOLLEMOS CONTOS, CANTIGAS, ADIVIÑAS...

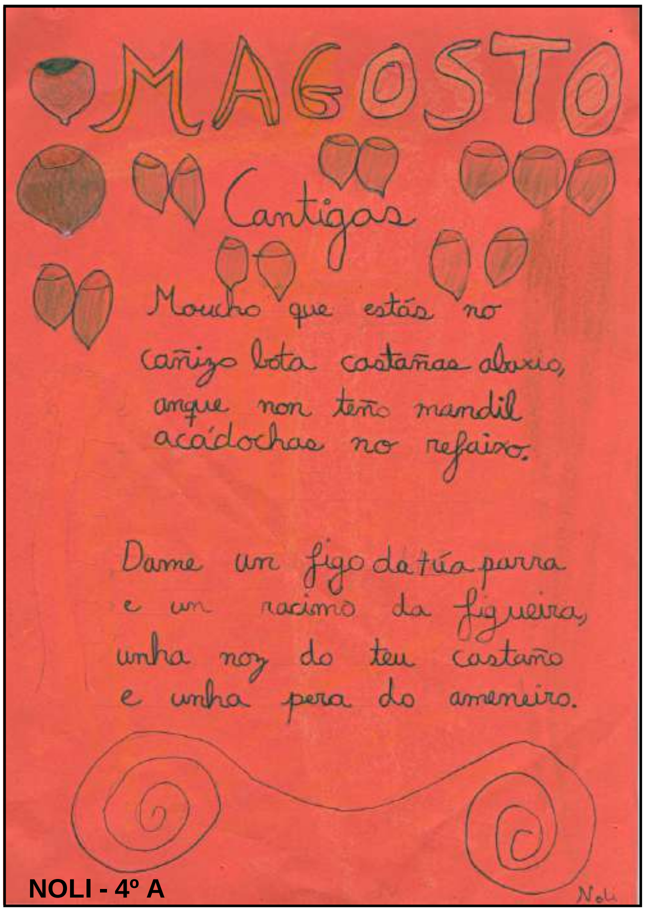

NOLI - 4º A

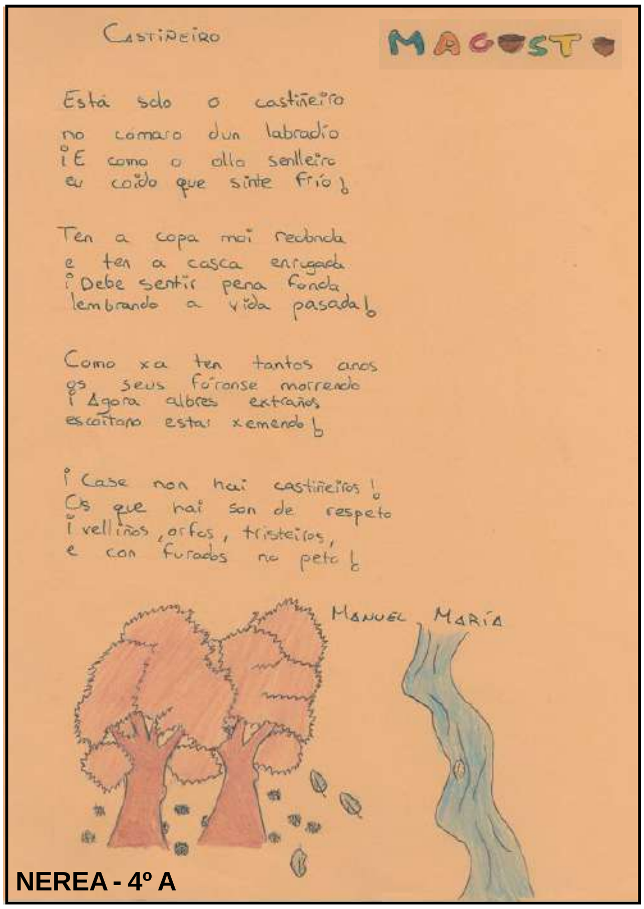

NEREA - 4º A

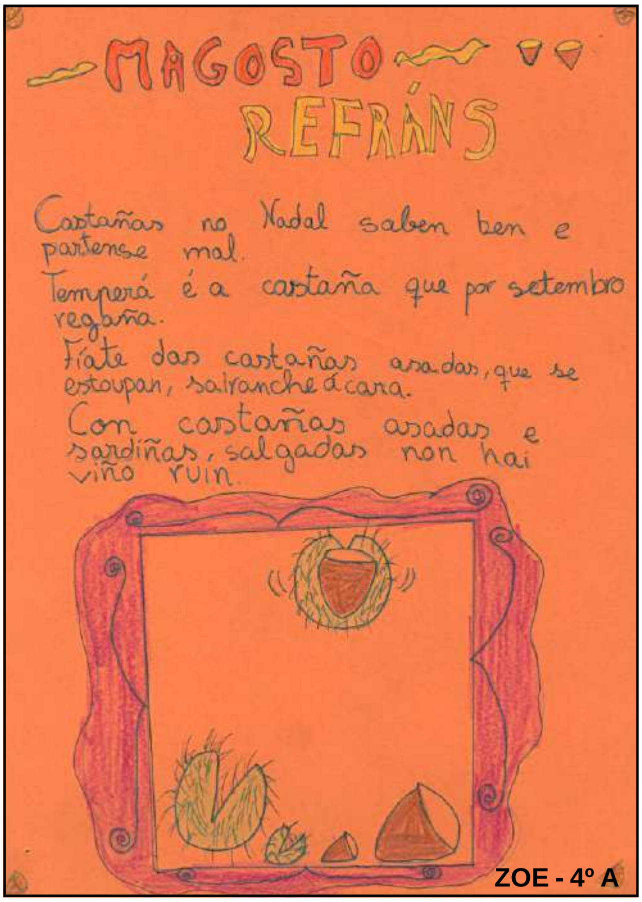

ZOE - 4º A

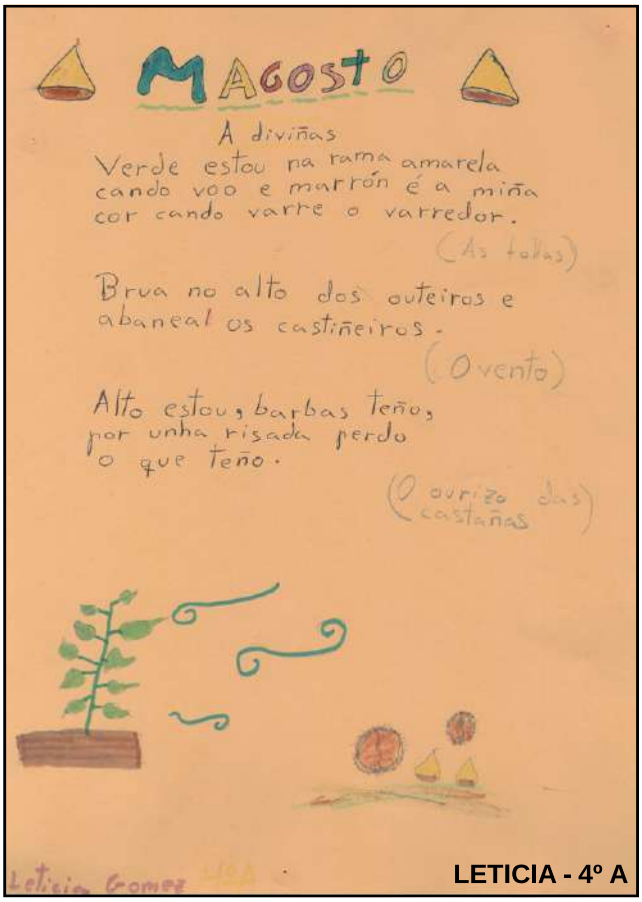

LETICIA - 4º A

E COMEMOS CASTAÑAS

O'LA EU SON MARÍA BOUBOS CONTAR O QUE FIXEMOS NO MAGOSTO PLANTAMOS QOMER CASTAÑAS PERO EU NON PUDEN PORQUE MESTABA A CAER UN DENTE E BEBIN FANTA ASTA NON PODER MAÍS E QUEIMABA TANTO O SOL E A MIN QUEIMABAME AS PERNAS E EU QUEIXABAME ASTA QUE ME PUXEME DETRÁS DE PAULO E NON ME DABA O SOL PERO TIÑA QUE AGUANTALO FIN

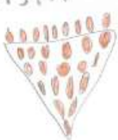

MARÍA - 1º B

ZOE - 4º A

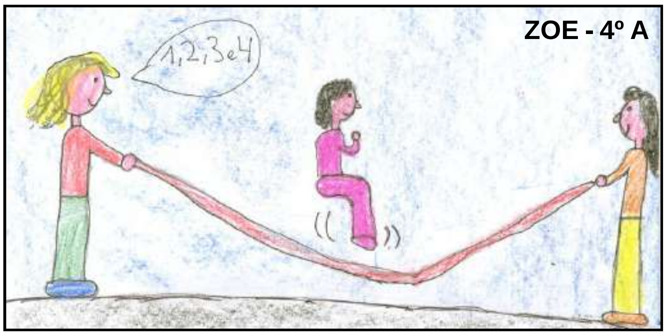

MATEO - 2º

O Magosto

O pasado martes 11 de Novembro celebramos o Magosto no noso cole, é unha festa moi popular en Galicia, na que se comen castañas asadas e se fan xogos moi divertidos. No meu cole fixeron moitos xogos: o peón, o diablo, a comba... Pero a min o que máis me gustou, foi o de tirar a castaña, que consistía en meter unha castaña na boca recortada dunha castaña que estaba debuxada nunha caixa de cartón. A festa estivo moi ben as castañas asáronnas o profe Fernando e a tía Pepa que é a castañeira do noso cole, estaban moi boas, eu comín un montón. Foi unha boa festa.

MARTÍN - 4º A

CARLOS - 2º

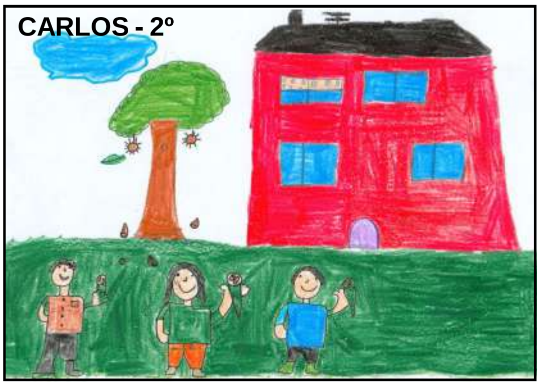

LOITA CONTRA O CAMBIO CLIMÁTICO

Equipo de Medio Ambiente

«OS REIS DO ÁRTICO»

O día 14 de novembro vimos unha película que trataba dos animais que están no Polo Norte.
Había unha osiña que se chamaba Nanu e un cachorro de morsa, Sila. Durante moitos anos teñen que sobrevivir ao cambio climático, porque o xeo desaparece e teñen que nadar durante moitos días para buscar outro fogar. A causa de todo isto hai moitas pelexas entre todos eles.

AINOA - 3º A

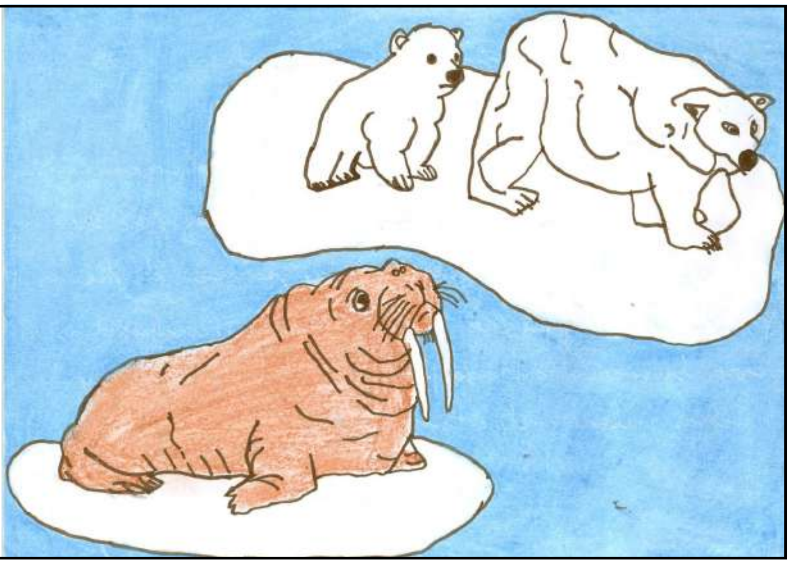

A CIENCIA PODE SER MOI DIVERTIDA

Hoxe fomos a Biblioteca. Ao entrar había uns científicos facendo gracias. A científica dicía:
- Ola, bos días. Agora achégome e está, afástome e non está.
O científico díxolle que non se presentou e ela dixo que se chamaba Cotilla e o científico Lareta.
Os científicos Lareta e Cotilla foron moi divertidos. Faláronnos do desenvolvemento sostible.
No primeiro experimento foi o efecto invernadoiro, estábannos a demostrar que dentro dun invernadoiro facía máis calor.
Elixiron a catro axudantes, a dous puxéronnos unha bolsa de plástico como camisa e puxéronnos a correr e fixemos deporte. Cando paramos tocáronnos e vimos que os dous que tiñamos o plástico estabamos máis quentes que os que non tiñan o plástico.
No segundo experimento colleron a cinco voluntarios. Mateo era o Sol, Delia era o dióxido de carbono, Javi era o óxido nitroso, Alejandro era o metano e Patricia era o espacio exterior. O Sol empezou a lanzar bolas, raios de sol, e os gases as collían e as metían nunha bolsa, «eran os raios» que quedaban na Terra. E noutra bolsa, o espacio exterior, metía a bolas que lle chegaban e estaban máis ou menos igual. Noutra partida viñeron outros tres gases e aí nos ensinaron que despois, como había máis gases, a maioría dos raios quedaban na Terra, non ían ao espacio.
Contáronnos que non había que andar tanto nos vehículos porque soltan dióxido de carbono e eso aféctalle ó Medio Ambiente, e que a Terra ten unha capa que lle chaman atmosfera e dentro da atmosfera ten os gases dióxido de carbono, metano e óxido nitroso e eses prodúcenos os medios de transporte, as fábricas...
O terceiro experimento fíxose nunha bandexa e cuns adhesivos, que eran os continentes: América, África... e os Polos. Nós os colocamos, e logo botaron leite para facer de mar e nos Polos tinta verde que facían de xeo, e logo tocáronlle cun bastonciño de limpar os oídos e derretéronse o Polo Norte e o Polo Sur, e estendeuse ese líquido por toda a bandexa.
E dixéronnos que se seguimos contaminando o planeta Terra, que en 50 anos podía subir o mar moi arriba e moitas persoas morrerían.

ALBA, DELIA, ESTELA, GEMA, IRIA, JAVIER, MARTINA, YANIRA, IRIA E CARLOS - 2º

CRISTINA - 4º A

Ciencia Divertida

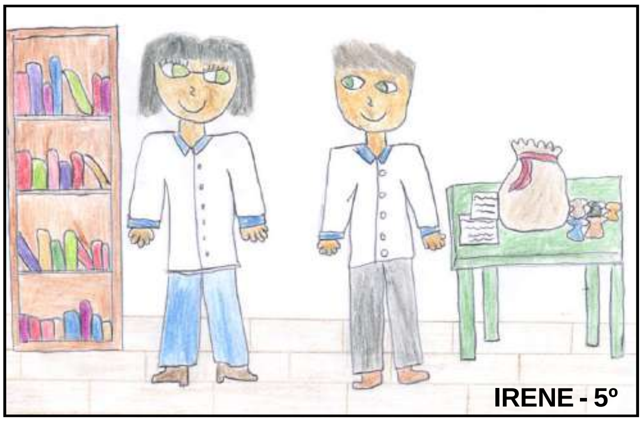

IRENE - 5º

BELÉN - 5º

CHARLAMOS CON GONZALO MOURE

Gonzalo Moure naceu en Valencia en 1951. É periodista e escritor, autor de moitos libros de literatura infantil e xuvenil. Este curso, as nenas e nenos de 2º leron un libro seu titulado «Nacho Chichones» e as nenas e nenos de 6º leron «El movimiento continuo». Por cortesía de Ediciones SM, estivo no colexio para charlar con estes nenos e nenas da súa obra.

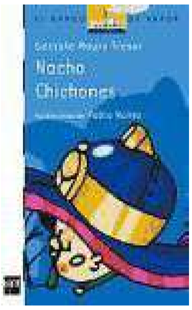

Nacho era un niño que siempre se caía y llevaba la cabeza llena de chichones. Por eso le llamaban Nacho Chichones. Su madre le compró una chichonera, pero no le gustaba. Su padre le regaló un casco de bombero y el niño lo llevaba a todas partes. Pero ahora se hacía daño en otras partes del cuerpo. A pesar de sus heridas, Nacho no tenía miedo. Un día de mucha niebla, empezó a subir por ella hasta llegar a una nube, donde descubrió que allí no podía hacerse daño. El problema era que no podía bajar de la nube. Al llegar la noche, apareció el gato Bigotes, que se había subido hasta allí y le daba miedo bajar. Hicieron un pacto: Nacho ayudaría al gato a no tener miedo y Bigotes enseñaría al niño a caer de pie. Cuando los rescataron, Bigotes era todo un valiente y Nacho ya había aprendido a no caerse.

Entre el tic y el tac de un reloj de pared existe todo un mundo que espera a Gregorio: una ciudad de periquitos, un tobogán para los ratones, un detector de auroras boreales, un bosque de helechos que crecen si uno se olvida del tiempo... Y Santos, el sabio que le hace descubrir la vida... Y Andrea, una chica que juega al rugby en un equipo de chicos y que también es, a su manera, el movimiento continuo.

22

Hoy día 19 de noviembre nos visitó el escritor Gonzalo Moure, del cual hemos leído un libro: **El movimiento continuo**. El libro trata de un niño llamado Gregorio, un hombre llamado Santos que inventa aparatos de movimiento continuo del que el resto del pueblo cree que está loco y Andrea, una niña que juega en un equipo de rugby masculino, nieta de Santos.
Gonzalo Moure nos dijo que había empezado a escribir historias a los 6 años. Nos comentó que es muy fácil escribir cuentos y que lleva 30 libros escritos y piensa escribir muchos más. Él piensa que cualquiera puede escribir y me dio muchas esperanzas porque quiero saber hacerlo bien.

ISABEL - 6ºA

Gonzalo, es un hombre muy pacífico, tranquilo, que le encantan los libros. Hoy, día 19 de noviembre del 2008, vino a darnos una charla. Le gustan los animales y le encanta la naturaleza. Escribe cosas reales y le encanta relacionarse. Es simpático y comprensivo y le gusta mucho el Sáhara. Su libro favorito es La Odisea.
Es un hombre genial.

ELISA - 6ºA

Hoxe veu o escritor Gonzalo Moure á biblioteca. Contounos que cando ten unha idea que pasa unha bolboreta voando, e que oía cousas que xa lle daban as ideas. Dixo que cando tiña a nosa idade empezou a escribir.
Sentinme ben, gustábame estar alí.

DELIA - 2º

Cando me firmou o libro foi para min moi emocionante e cando dixen o de que tiña moitos libros estaba vergonzoso.

ALEXIS - 2º

No día 19 de novembro fomos á biblioteca a ver ao autor do libro Nacho Chichones e contounos que escribir non é fácil porque hai que pensar. Os escritores non son magos e o ilustrador ten que ter práctica.

CARLOS - 2º

Díxonos que coñeceu a un neno que se chamaba Nacho. Nacho tiña a cabeza chea de chichóns.

JULIO - 2º

Firmoume e púxome: para Alba. Tamén me puxo un gue e un eme de Gonzalo Moure con dous ollos e unha boquiña pequeniña.
Gonzalo era moi simpático e tamén un escritor moi bo.

ALBA - 2º

Ler un libro é fantástico. Da imaxinación e tamén da realidade se saca unha idea para escribir un libro.

GEMA - 2º

Dixo que as ideas para escribir un libro era como cazar bolboretas.

IRIA - 2º

Hoy vino el autor del libro Nacho Chichones. Nació en Valencia, es Gonzalo Moure Trenor, ahora vive en Asturias, trabajó algún tiempo en la radio pero en la actualidad trabaja en la literatura. Dijo que escribir un libro no era fácil. Yo no lo creía así pero si lo dice él, lo creo.

MARTINA - 2º

SARA - 2º

OS DEREITOS DOS NENOS E NENAS

O 20 de novembro de 1959 a ONU aprobou a Declaración dos Dereitos do Neno. Dende aquela cada ano celebramos o Día Internacional dos Dereitos da Infancia. Pero aínda, en moitos países, os dereitos dos nenos e nenas son violados continuamente.

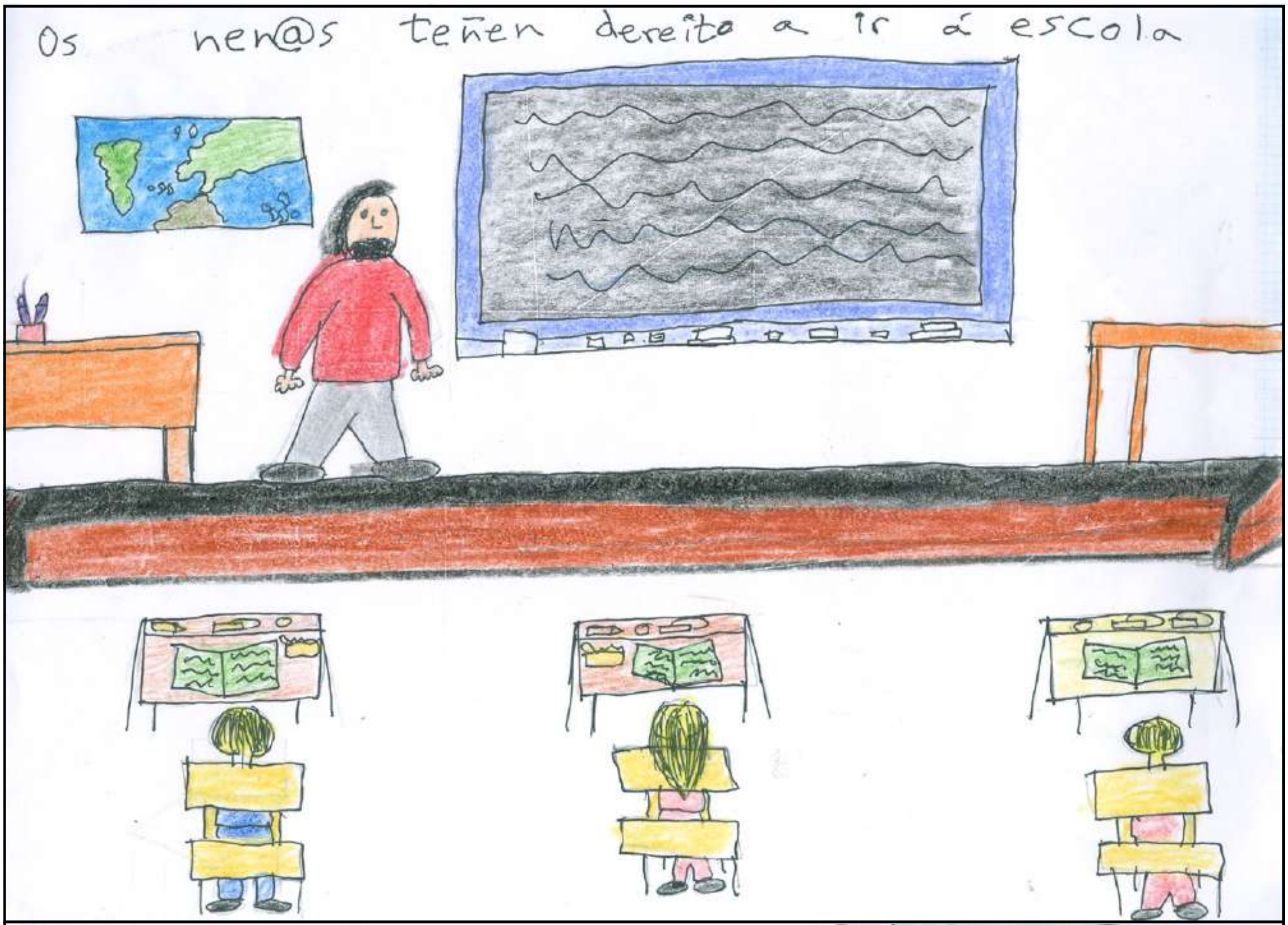

RODRIGO - 6º

BELÉN - 5º

Os dereitos humanos básicos dos nenos e nenas no mundo son os seguintes: o dereito á supervivencia; ao desenvolvemento pleno; á protección contra influencias perigosas, os malos tratos e a explotación; e á plena participación na vida familiar, cultural e social.

SARA L. - 5º

PUXEMOS UN COMPOSTEIRO NO HORTO

Equipo de Medio Ambiente

Dentro do Proxecto Voz Natura, puxemos un composteiro no horto que no permitirá reciclar todos os residuos de materia orgánica que xeramos no colexio: restos das merendas, mondas das froitas...

Voz NATURA

PARA FACER COMPOST

¿QUE É O COMPOST?

O compost é un material estable, hixiénico e semellante ao humus do bosque que se pode empregar como abono natural, en sustitución dos fertilizantes químicos. Apórtase á terra para mellorar as súas propiedades. Agregar compost ao chan considérase a forma natural de fertilizalo e reconstruir a súa calidade.

¿QUE É UN COMPOSTEIRO?

O composteiro é un recipiente onde se bota a materia orgánica para a súa transformación en compost. A finalidade do composteiro é dobre. Por un lado, evitar que a parte máis importante do lixo remate nun vertedeiro e, por outro, conseguir un abono de alta calidade.

¿QUE É A COMPOSTAXE?

A compostaxe é un proceso biolóxico realizado por microorganismos que precisan ar, auga e alimento para sobrevivir.

Cando xa está feito o compost, ten o aspecto de terra negra e un cheiro semellante a terra dun bosque. Extráese pola parte inferior do composteiro. Podemos empregar o compost para o xardín, horta ou plantas de interior, como complemento para a terra, en sementeiros ou transplantes, xa que as plantas precisan novos minerais e nutrintes.

http://www.sogama.es

OS TAÍNOS

Os taínos eran indíxenas procedentes da área correspondente a actual Venezuela que ao longo dos séculos foron poboando as illas de Cuba, Puerto Rico e Española.

Tiñan o pelo negro e non tiñan barba. Os homes levaban o pelo curto na fronte e longo na espalda. As mulleres levaban trenzas no pelo. A súa pel era de cor aceitunada. Perforaban ás orellas e os beizos. Pensaban que unha fronte plana era moi bonita e por iso poñían cousas pesadas nas frontes dos nenos.

A roupa dos taínos era moi simple porque o tempo no Caribe é bo. Os caciques levaban diademas feitas de plumas de loros e outros paxaros. Tamén levaban unha capa para os ombros.

Vivían en aldeas permanentes que tiñan dous tipos de casas. Para os caciques, habían os caneyes, casas rectángulares e grandes con ventás. Os bohios circulares eran para os outros taínos. Os bohios non tiñan ventás. Todas as casas tiñan un piso de terra e eran construídas de madeira con tellados de ramas de palma. Sempre estaban limpos. Un fogar para cociñar e unha pota grande estaban en todos os bohios e caneyes. Tamén habían as hamacas en todas as casas e tiñan un espazo para almacenar as súas cousas en moitos cestos. Tiñan cans e loros domésticos.

Os brazaletes, os colares, os cintos, os cestos, as cadeiras gravadas, as estatuas e as céramicas era o xeito de demostrar a súa arte. A poesía, a música e o baile tamén eran importantes para os taínos.

Aos taínos importáballes moito a relixión. Adoraban ós deuses da natureza.

Os homes eran recolectores e cazadores. Non cazaban animais grandes, porque non os había nas illas, pero había paxaros, cobras, as jutías (como ratas) e as iguanas. Para coller os paxaros e os loros, que eran moi especiais, os homes levaban follas na súa cabeza ou se ocultaban na auga para agarrarlles as patas. También pescaban no mar. Na agricultura, os taínos era o grupo máis avanzado. Vivían en harmonía perfecta coa natureza, e as súas colleitas daban o máis posible polo mínimo traballo. Tiñan montóns de terra con mandioca, batatas, e diferentes tipos de cabazas. Tamén crecían os diferentes tipos de fabas, froitas, como a piña e o millo.

As colleitas eran realizadas polas mulleres. Durante o día, as mulleres cociñaban, facían cousas para os nenos. Unha muller transportaba o seu neno nunha táboa nas costas da nai. Na cultura dos taínos, as mulleres tiñan máis igualdade que noutras culturas da época.

A existencia pacífica dos taínos rematou en 1509 cando comezou a colonización de Ponce de Leon. Moitas atrocidades dos españois, enfermidades, e suicidio mataron aos taínos. 27

É dificil saber moito sobre os taínos porque non escribían moitopero quedaron debuxos e algunhas cousas que non foron destruídas polo tempo.

IRENE e ALBERTE - 5º

JOSE e MARTA - 5º

ANA e RODRI - 6º Aº

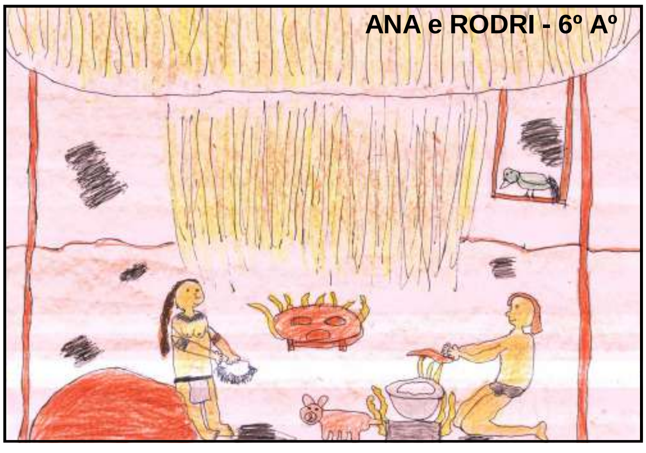

SARA L. e IAN - 5º

NON, Á VIOLENCIA CONTRA A MULLER!

Por que o 25 de novembro é o Dia Internacional da Violencia contra a Muller?

Patria, Minerva e María Teresa Mirabal «Las Mariposas» foron tres mulleres de Ojo de Agua, na República Dominicana, que tiveron a valentía de loitar pola liberdade política do seu país, e opoñerse firmemente contra unha das tiranías máis férreas que tivo Latinoamérica, a de Rafael Leonidas Trujillo. Por isto foron perseguidas, encarceradas varias veces e finalmente brutalmente asasinadas o 25 de novembro de 1960.

CARTA A UN MALTRATADOR

Palmeira, 25 de novembro de 2008

Errado coñecido:

Diríxome a ti para, unha vez máis, intentar convencerte de que a ignorancia é o noso peor inimigo e ti, perdoa que cho diga, eres dos peores que coñezo. Sabes que me refiro ao teu problema coa peor violencia que existe, a dun home a unha muller. Tes que pensar, ela non é da túa propiedade. Ou gustaríache que a túa filla, que dis que a queres tanto, fose obxecto de calquera home? Nunca pensaches que ela mañá pode converterse nunha muller maltratada porque iso é o que viu? Hoxe gustaríame que pensases non dano tan grande que provocou o teu comportamento. Anulaches á túa muller, os teus fillos témente. Onde está aquel home que soñaba con ter unha familia? Voucho dicir: non existe, xa non é home, xa non ten familia, só violencia e falso arrepentimento. Aínda así quérote axudar, a verdade é que a quen realmente axudarei será á túa muller e aos teus fillos. Creo que debes coñecer que existen terapias para tratar o teu problema. Alí ensinaranche a recoñecer que o tes, ese é o primeiro paso, despois virá o máis difícil: enfrontarte a ti mesmo, pero pódelo conseguir e imos axudarte entre todos. Por favor, faino, se non é así a sociedade e máis eu verémonos na obriga de denunciarte.

P.D. Mírate no espello e enfróntate á verdade

ISABEL - 6º A

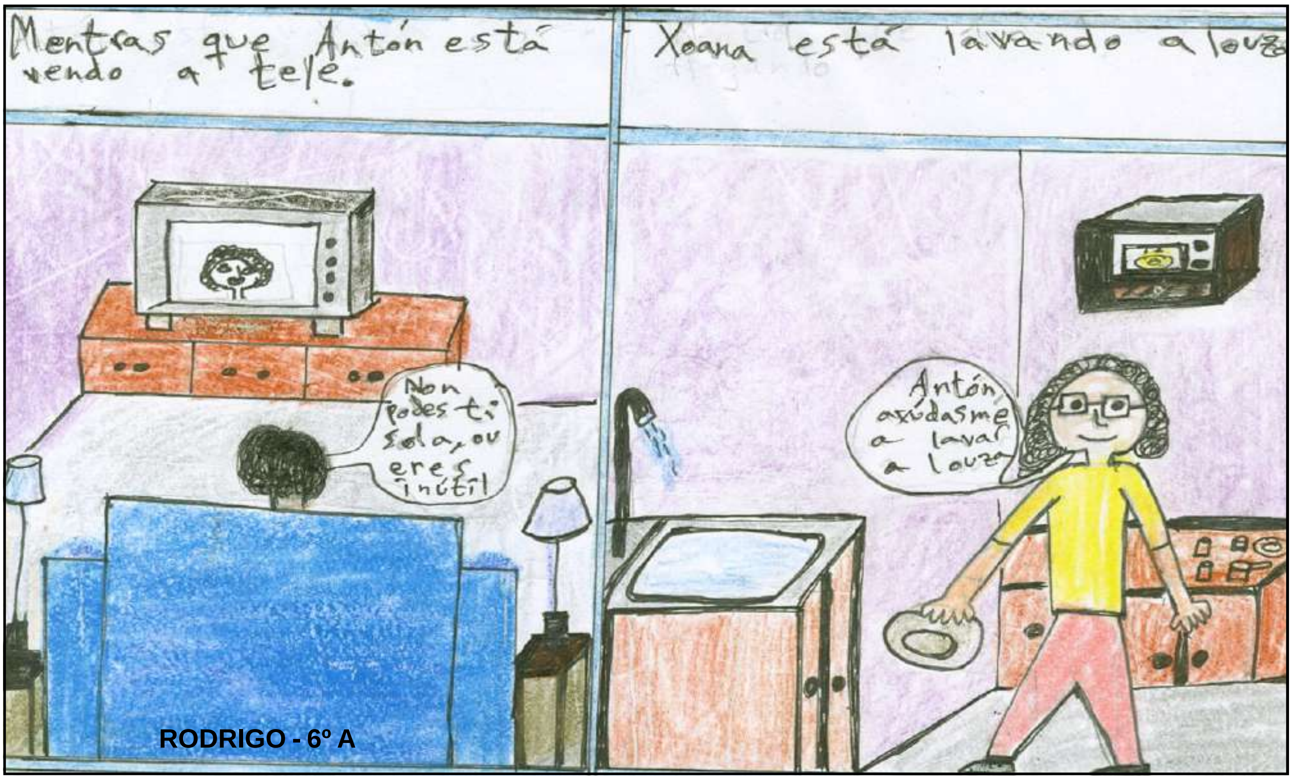

RODRIGO - 6º A

.

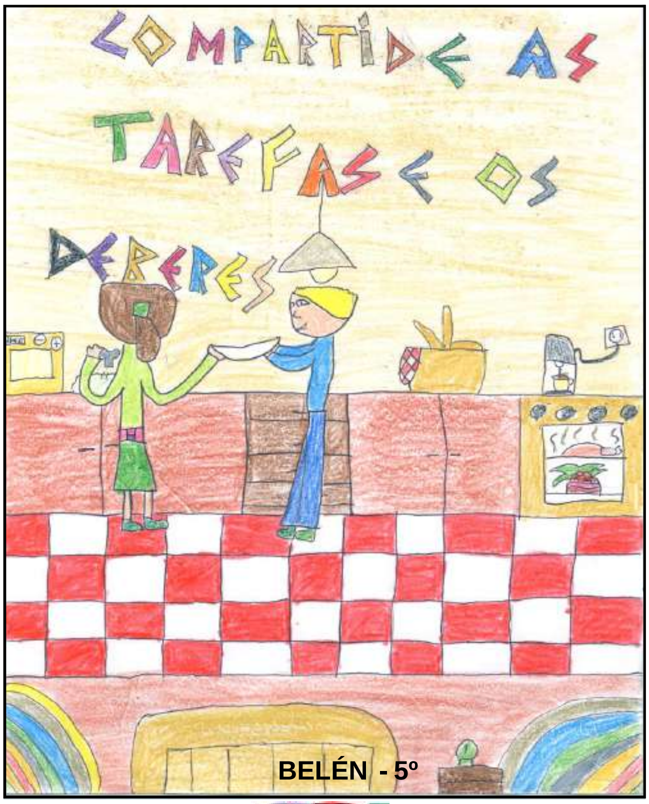

BELÉN - 5º

FERNANDO - 5º

XUNTA DE GALICIA

SGI SERVIZO GALEGO DE IGUALDADE

Teléfono da muller 24h 900 400 273

Correo electrónico:

telefono.muller @ xunta.es

SARA - 6º A

FOMOS A SANTIAGO

As nenas e nenos de 5º e 6º foron a Santiago a ver dúas exposicións:

- «O Caribe antes de Colón. Frei Ramón Pané e ou universo taíno», unha mostra que nace en torno ao primeiro cronista das Indias, Fray Ramón Pané, que afonda na particular realidade dos indíxenas taínos das Antillas, mostrando nos seus escritos un profundo respecto pola súa cultura. A mostra recrea a singularidade das crenzas e prácticas rituais dunha cultura hoxe perdida, ao tempo que constitúe unha celebración da diferenza, principal garantía da riqueza da humanidade. FUNDACION CAIXAGALICIA

- «Da natureza á cociña. Historia das plantas das nosas hortas» organizada polo Museo de Historia Natural «Luis Iglesias» da USC, unha mostra da orixe, historia e evolución dalgunhas das especies vexetais cultivadas para alimentación nas hortas galegas.

MUSEO HISTORIA NATURAL USC

O día 28 fomos de excursión. Cando saímos chovía moito.
Fomos ver dous museos. Un era de plantas e outro de cousas antigas. No museo de plantas había millo, cebolas, allos, trigo...
Fun á catedral de Santiago, a pena foi non poder dar os croques, tamén me gustou o botafumeiro cando lle botaban o incenso e póñeno a andar, vai dunha punta a outra.
Cando chegamos eran as tres e cuarto e xa non chovía.

CARLOS - 2º

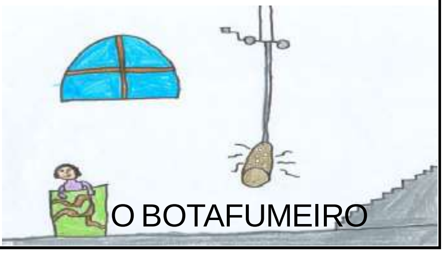

O BOTAFUMEIRO

O día 28-11- 08 fomos de excursión a Santiago a ver o museo de «O Caribe antes de Colón». Ao chegar estábanos esperando a guía. Explicounos moitas cousas e tiñamos que atopar o tesouro que eran caramelos.
Máis tarde fomos a catedral, alí un garda nos dixo que se saiamos un minuto e entrabamos víamos o botafumeiro, a min me daba vértigo, pensaba que ía caer.
Logo fomos a un xardín alí nos ensinaron as plantas do vello mundo e doutros continentes.

IRIA - 2º

No autobús fomos a Santiago de excursión. Estivemos primeiro na catedral, despois vimos unha exposición sobre América precolombina. Alí xogamos a un xogo que consistía en encontrar un tesouro, que era unha bolsa de caramelos.
Paseino moi ben.

MANUEL - 2º

SERGIO - 2º

ESTELA - 2º

A EXCURSIÓN DOS NENOS E NENAS DE 5º E 6º

INFORMACIÓN DAS NOSAS CORRESPONSAIS

Onte os nenos de 5º e 6º foron a Santiago de excursión. Foron ver unha exposición que trataba do Caribe antes de Colón. Alí a guía fixo cos rapaces un xogo, que trataba de que lle daba pistas e os catro grupos que había tiñan que atopar as figuras que había nas pistas. Cando acabaron tiñan que atopar un tesouro que era unha bolsa de caramelos.

Despois deron unha volta pola zona vella de Santiago, foron a Catedral, viron a figura do Apostol, estiveron onde estaban as cinzas e a tumba onde estaba soterrado. Chamoulles a atención que na Catedral había moitos confesionarios.

Saíron de Santiago ás 13:10 para chegar ó Colexio ás 14:00. Algúns saíron dun autobús e entraron noutro.

¡QUE DIVERTIDO FOI!

BELÉN - 5º

Los alumnos de 5º y 6º del C.E.I.P. de Palmeira fueron de excursión a Santiago de Compostela. Salieron de Palmeira a las 9 de la mañana para llegar a Santiago a las 10:30. Cuando llegaron fueron a ver la exposición «O CARIBE ANTES DE COLÓN».

A los alumnos y alumnas les interesaron mucho una estatuilla de oro de los taínos y los juegos que hicieron en el museo.

Después de un largo paseo llegaron a la Plaza del Obradoiro y allí el profesor Bouzán y el profesor Miguel les explicaron algo sobre aquella plaza y cuando ya se marchaban, encontraron a un mimo con el que se divirtieron mucho.

Fueron a ver la catedral y a la una de la tarde regresaron al colegio pero me parece que llegaron muy cansados. ¡Mañana no hay quien los levante!

IRENE - 5º

Queridos tíos:

Escríbovos esta carta para contarvos que onte, 15 de decembro, fun de excursión a Santiago co Colexio de Palmeira.

Fomos os nenos de 5º e 6º do colexio. Saímos ás nove da maná e chegamos a Santiago sobre as dez e media.

Fomos dar un paseo por Santiago a ver a Catedral e tamén a Praza do Obradoiro. Logo fomos ver a exposición O CARIBE ANTES DE COLÓN. Gustoume moito porque fixemos xogos e vimos esculturas. Paseino moi ben.

Recibide moitos bicos da vosa sobriña.

ANA BELÉN - 6º A

MIGUEL - 5º

O GRAN DESCUBRIMENTO

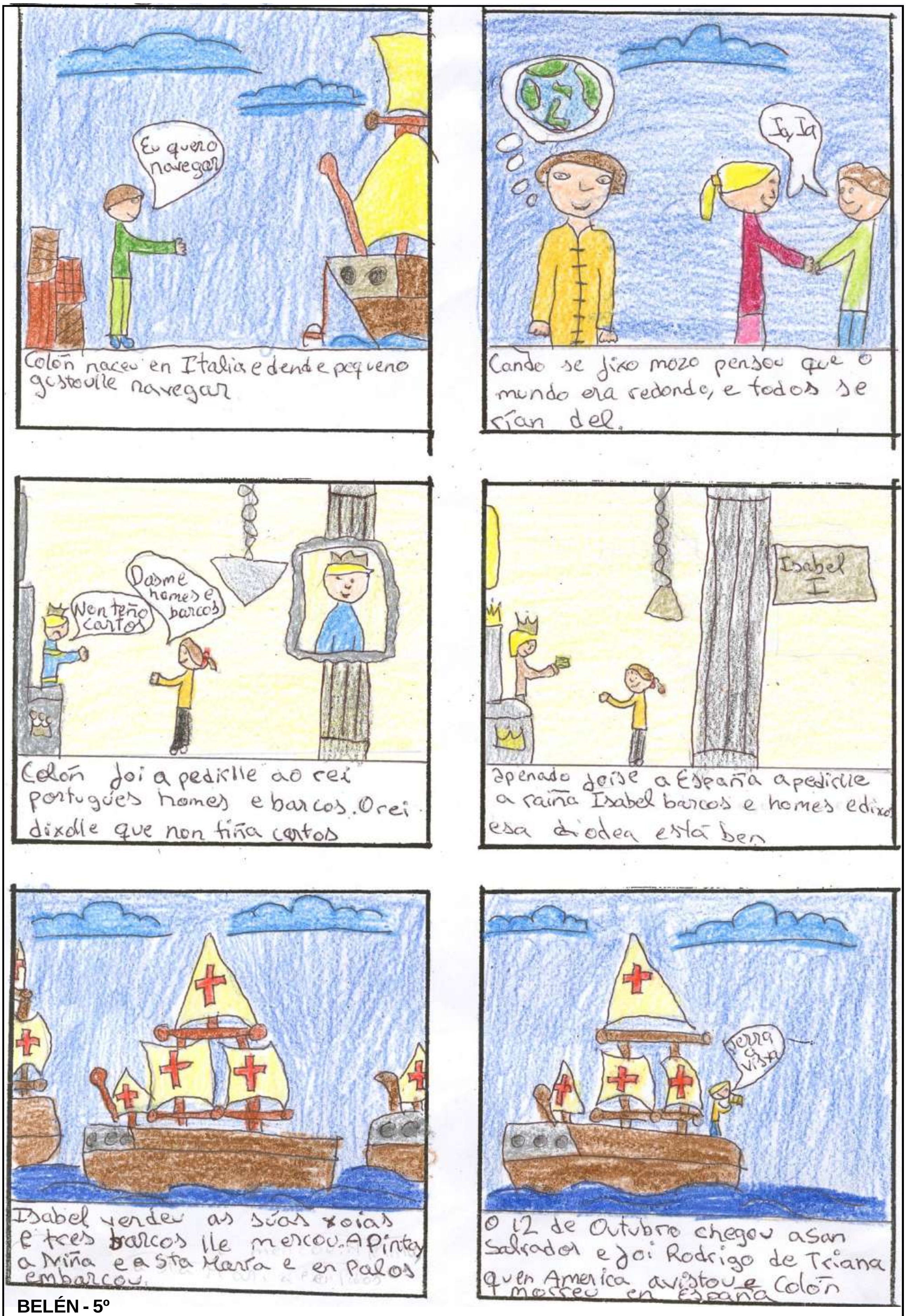

BELÉN - 5º

Historia de Colón
Desde pequeno Colón soñou en ser navegante
Colón
Ja Ja Ja
Cando foi mozo dixo que o mundo era redondo e a xente ríase
Dame barcos e diñeiro
Nom teño diñeiro
Colón pediulle a o rei de Portugal barcos e diñeiro pero nom tiña.
Grazas
Boa idea dareiche todo
pidiulle a Isabel a reina e díxolle que si tiña diñeiro a raiña pareceulle unha boa idea
Colón e os seus homes embarcarom no porto Palos
Bem
Chegamos a India
Chegarom a América en vez da India

IRENE - 5º

O FRAUTISTA DE HAMELÍN

Entre as actividades organizadas dende a Biblioteca, houba unha que consistiu na representación do conto «O flautista de Hamelin». O profe Miguel contou o conto e os nenos e nenas representáronno.

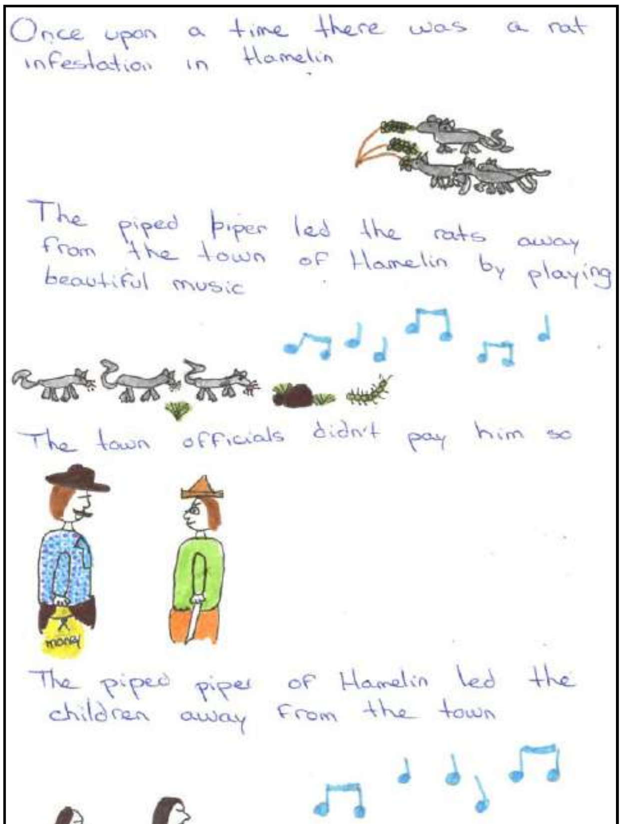

NEREA - 4º A

MARTINA - 2º

SERGIO - 2º

COLOCAMOS CAIXAS-NIÑO

Hoxe mércores, antes de que acabara o recreo puxeron casas para os paxaros. Foi arrepiante porque, ¡mich!, por pouco... Bue, eu paseino moi ben, os demais creo que tamén. Puxemos miles e miles de casas, bue, non foron tantas. Os de quinto tamén puxeron máis e todos pasámolo moi ben. Foi moi bonito, tan, tan bonito que por pouco me desmaio. Eu paseino perfectamente. Algúns estaban dicindo:

- Que caia, que caia. - Eu só o dixen unha vez.

O mellor de todo foi que puxeron as casetas, menos mal que todos acabaramos a merenda. Foi moi divertido. Algúns profes explicáronos que os paxaros tiñan que coller a palla e as ramas para facer o niño dentro da casa.

E cando Andrés acabou de colocar as casiñas todos os nenos que estaban alí arriba aplaudíronlle. Andrés estaba tan, tan, tan contento que nos dixo: - ¡Ola!.

SARA - 2º

MIGUEL - 4 anos

DELIA - 2º

ESTELA - 2º

MARTINA- 2º

CARLOS - 2º

INVENTAMOS HISTORIAS

LOS MENTIROSOS ACABAN MAL

Había una vez un príncipe puerco, torpe, loco y creído que se quería casar con una bruja guapa, lista y delgada, que vivía en un bonito árbol que daba manzanas. Pero, existía en el lugar, una bruja que tenía un hijo fuerte, delgado y listo (o sea, que salió a la madre) que no quería que su madre se volviera a enamorar de otro hombre ya que su padre había muerto y, para lograr este propósito, estaba dispuesto a hacer lo que fuera.

Un día, cuando la bruja salió a comprar ojo de tritón, se cruzó con el príncipe y se chocaron. En el choque, el ojo de tritón se cayó al suelo, instante en el que el príncipe le dijo a la bruja:

- ¡Mira por dónde vas, bruja maloliente!

Pero el príncipe, viendo que la bruja era rica, volvió a decirle:

- ¡Oh, perdón!, no quise decir eso.

Y le fue a comprar otro ojo de tritón en muestra de agradecimiento, además de invitarla a tomar el té. Durante esta invitación, la bruja le hechizó el té para saber si era buena persona, pero descubrió que no lo era. Entonces le dijo a su hijo al oído:

- ¡A este ya lo tengo pillado! Ya sabes lo que hay que hacer.

En esto, el príncipe le dijo con voz de ligón:

- ¿Qué haces, bruja guapa y lista?

- Oh, nada. - respondió la bruja. Nos estábamos preguntando si nos acompañarías a la hamburguesería de Puebla.

- Oh, claro que sí. Y quedaron para el día siguiente.

Al llegar a la hamburguesería, el príncipe les comentó:

- Si viene el camarero, ¿le podéis pedir una hamburguesa con extra de salami?

- Oh, sí claro.

Pero, cuando llegó el camarero, la bruja le pidió la hamburguesa con extra de salami, de queso y de pimienta. Al girarse éste, le dijo a su hijo al oído:

- Ah, por cierto hijo, ¿te había dicho que el príncipe es alérgico al queso? Ja, ja, ja…

Al volver del baño, el príncipe la probó y… ¡¡¡BOOMMMMM!!!, echó fuego por la boca y se desmayó.

ANA - 5º

A MAXIA DE BENXAMÍN

MARTA - 5º

A A.N.P.A. do colexio organizou un espectáculo de maxia a cargo do Mago Benxamín: pombas, panos, bastóns, cartas, cordas que se cortan e recompoñen, billetes que se multiplican... que fixeron que pasaramos un rato sorprendente e moi divertido.

O día 12 de decembro despois do recreo veu un mago. O mago presentouse e fíxonos varios trucos. O 1º truco foi que cun pano fixo aparecer unha pomba e a puxo nunha caixa e dixo que a deixaría alí ata o final. De 2º fixo un nó e rompeuno sen tesoiras. Máis tarde elexía á profe Sesé e a Iria e xogaron con cartas ao xogo da ra. Iria tiráballe as «cartas invisibles» e Sesé as comía. A profe tiña logo 9 cartas no seu cu. Iria tiroulle 2 cartas e Marta 1 carta. Despois fixeron exercicios e as 3 «cartas invisibles» convertéronse en 3 cartas visibles. A continuación elixiu a Martín e fixeron trucos. Martín ría. Ao final onde estaba a pomba, na caixa, sopramos todos e a pomba desapareceu. Partiu a caixa e se despediu. E xa nos fomos a clase.

DELIA - 2º

LUCÍA - 5 anos

DANIEL A. - 5 anos

CELIA - 5 anos

DELIA - 2º

PAULA - 5º

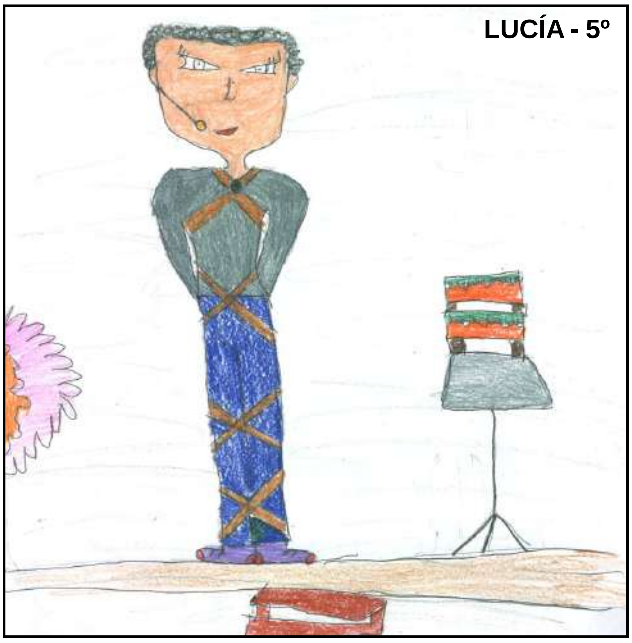

LUCÍA - 5º

E CHEGOU O NADAL

DESIRÉE - 5 anos

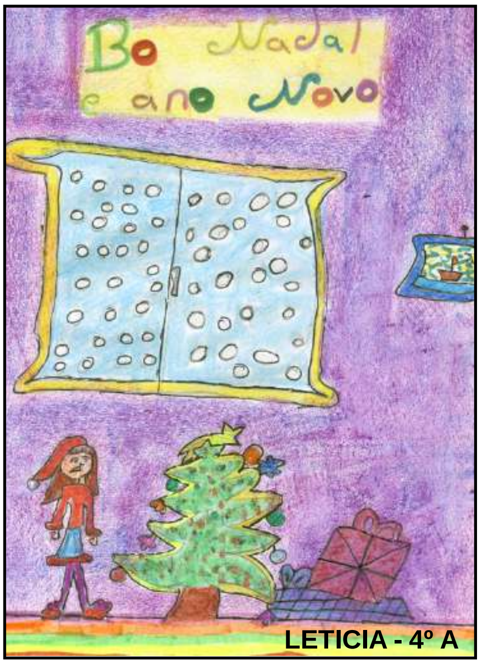

LETICIA - 4º A

ANA - 5 anos

BELÉN - 5º

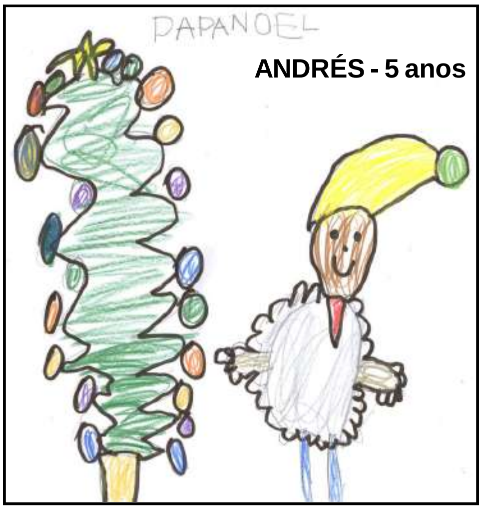

ANDRÉS - 5 anos

SARA - 2º

EDU - 5 anos

LETICIA - 5 anos

DELIA - 5 anos

Esta foi a tarxeta gañadora do concurso de debuxo e texto que convocou o Equipo de Normalización Lingüística para felicitar o Nadal á Comunidade Educativa.

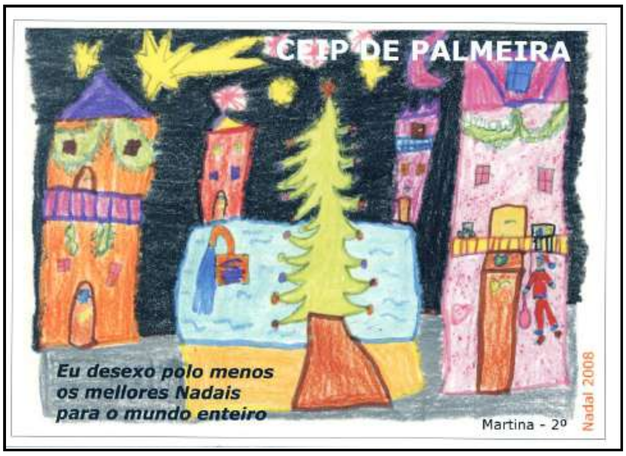

FIXEMOS UN BELÉN CON CÁSCARAS DE OVOS

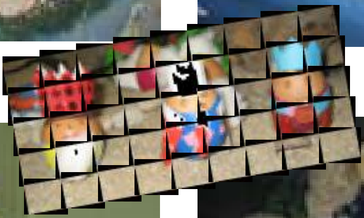

30 DE XANEIRO, DÍA DA PAZ

MISTRAL
SOBRINO, JAVIER
PLANETA & OXFORD

A Mistral encántanlle as bolboretas porque son todas distintas e están pintadas dunha e mil cores. Ás persoas pásanos o mesmo; todas somos diferentes e desexamos que nos acepten así. Un amigo de Mistral será a voz para relatar esta historia, que fala da importancia do apoio familiar e da amizade para aceptarse a un mesmo e fomentar a comprensión nos demais.

ALEX - 3 anos

PAULA - 3 anos

LARA - 4 anos

DELIA - 2º

ALEJANDRO - 2º

MANUEL - 2º

AMIGOS DE CORES

Teño un amigo
cor chocolate,
chato o nariz,
os labios granate.

Teño outro amigo
cor amarela,
ollos resgados,
negro flequillo.

Falta o meu amigo
cor oliva,
doce mirada
risa de lúa.

Eu son de nata
di o meu avó,
azuis os ollos,
louro o cabelo.

Amigos de cores,
unamos as mans:
negro, amarelo,
oliva, branco.
Un gran arco da vella
todos formamos.

MARTÍN - 5º

SARA L. - 5º

SORAYA - 5º

IRENE - 5º

IAN - 5º

A POMBA DA PAZ

SERGIO - 2º

PATRICIA - 2º

ALBA - 2º

XOGAMOS COOPERANDO

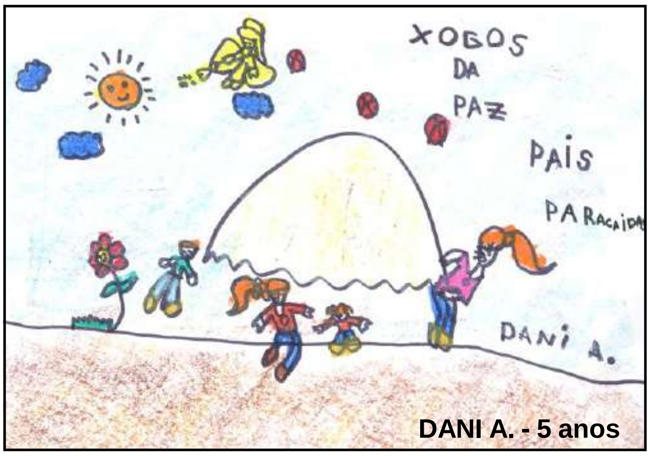

DANI A. - 5 anos

CARLOTA - 5 anos

LUCÍA - 5 anos

LARA - 4 anos

CARLOS - 4 anos

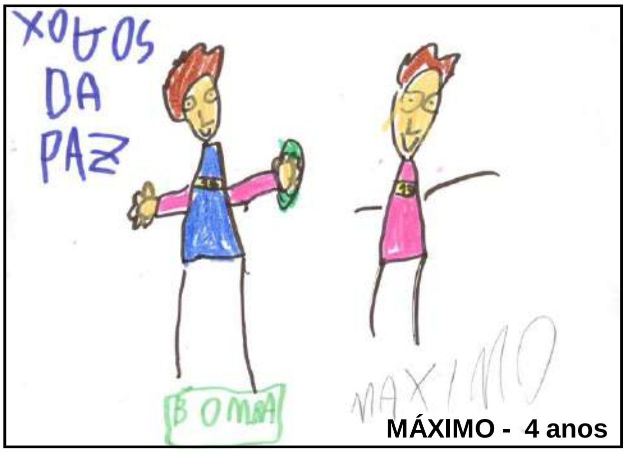

MÁXIMO - 4 anos

«UN DÍA EN PONTEVEDRA»

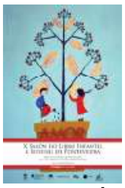

O alumnado de 2º, 3º, 4º e 5º participou nesta actividade organizada polo Salón do Libro Infantil e Xuvenil de Pontevedra, en colaboración coa Fundación Caixa Galicia, Fundación Caixanova e Museo de Pontevedra.

En Pontevedra vimos un pazo antigo. O museo tiña varias salas. Nunha estaba a maqueta da fragata *Numancia* con canóns, a primeira acoirazada que cruzou o mundo. Baixamos unhas escaleiras e entramos á sala de mandos do capitán. Usaban unhas velas que se movían, e co peso da vela sempre quedaba recta. As paredes estaban inclinadas coma as dos barcos, e o chan tamén, para que se entraba auga saíse para o mar.
En Caixanova vimos moitos cadros. A guía aprendeunos como se chamaban: paisaxe, paisaxe mariña, retrato, bodegón e abstracto.
No salón do libro, dedicado ao AMOR, gustáronnos os libros feitos noutros coles, o abrazo do lobo, a sala da fada madriña, sentarnos no corazón da árbore e por último na cadeira das apertas.
Regaláronnos moitas cousas.

NENAS E NENOS DE 2º

O mércores 11 de febreiro de 2009 os cursos de 1º, 2º, 3º e 4º fomos a Pontevedra de excursión. Saímos en autobús as 9:40. Ibamos coas profes Concha, katy, María, Mariví e Conchi.
Cando chegamos a Pontevedra o primeiro que fixemos foi dar un paseo cunha guía, que nos ensinou toda a cidade. Vimos unha igrexa con forma de cuncha, que era moi curiosa porque era moi pequena. Tamén nos ensinou as prazas onde vendían a leña, a verdura e as galiñas.
Despois de merendar fomos ao Museo de Pontevedra. Alí vimos moitas cousas antigas, coma cadros de San Martiño, a representación do barco onde Colón foi a América, armas da época romana e da época celta e xoias. Había tamén mensaxes que dicían que buscásemos cousas. Vimos o despacho dun mariño moi importante e baixamos por unha escaleira e vimos o seu cuarto, que parecía un barco de verdade. Para saír de alí a guía abriu unha porta que era de parede.
Despois fomos comer e xogamos un pouco nun parque moi bonito. Finalmente fomos ao Salón do Libro Infantil e Xuvenil. Cando entramos déronnos unhas chapas. Alí había moitos traballos de nenos e nenas. Ao comezo entramos en tres salas: a primeira era dunha fada madriña, despois fomos a outra onde había unha árbore grandísima e branca da que colgaban moitas poesías. Na terceira sala había un ceo e un sillón con moitos brazos e puxéronos os brazos como se nos abrazaran. Tódalas cousas representaban o amor. Vimos unha chea de libros interesantes e limos un pouco. Cando estabamos lendo veu un lobo enorme. Despois marchamos para o colexio e chegamos ás 6:15.

RICARDO, ALBA, PABLO CUNTÍN e AINOA - 3º A

OUR SCHOOL TRIP TO PONTEVEDRA

Our school trip starts at nine o'clock and ends at six o'clock.
It,s eight euros.
In Pontevedra there are churches, cinemas, schools, museums, parks, fountains, squares, shops… and there is a bus station, train station, a town hall, a hospital… In Pontevedra there is a famous parrot: Ravachol
We visited Praza da Verdura, Praza da Leña, Peregrina church and a museum.
We read a book about Pontevedra: «A filla das ondas» by Fina Casalderrey.
We visited «Salón do Libro Infantil e Xuvenil». This year was about love.

JULIA - 4º B

Match:

Ferrería	iron
Praza da Leña	vegetables
Praza da Verdura	firewood
Ravachol	tombstones
Santo Domingo	parrot

1º Fomos dar un roteiro por Pontevedra cunha guía. Vimos a estatua do loro Ravachol e contounos algo del. Tamén vimos a praza da Verdura, a praza da Ferrería, a praza da Leña, a fonte que se metes a lingua dentro bota auga...

2º Fomos ao museo onde había pinturas, coleccións de prata... Tamén había barcos piratas, o despacho dun capitán e o camarote dun barco. Pasounos unha cousa moi rara, era que mandabamos uns pergameos moi raros ¡era todo un misterio!

3º Tamén fomos visitar o Salón do Libro Infantil e Xuvenil que este ano ía do amor. Ao entrar había moitos traballos que fixeron nenos e nenas dos colexios de Pontevedra. Tamén había tres salas máxicas, unha era a sala da fada madriña, outra era unha sala donde había unha árbores que nas ponlas tiña cousas escritas en moitos idiomas e a outra era unha nube moi esponxosa.

Eu paseino moi ben en todos os sitios onde fomos.

IRENE - 4º A

SALVEMOS A TERRA!

Equipo de Medio Ambiente

O Equipo de Medio Ambiente montou un xogo no que os xogadores tratan de chegar ó final dun taboleiro cumprindo unhas normas relacionadas co coidado medioambiental.

CALENDARIOS METEOROLÓXICOS

As nenas e nenos de Educación Infantil e 1º Ciclo de Educación Primaria van rexistrando ao longo do curso nun calendario o tempo que vai cada día. Os Equipos Medioambientais formados por nenas e nenos de 3º Ciclo de E. Primaria van recollendo estes datos cada mes e con eles elaboran gráficas.

ESCOLA MUNICIPAL DE VELA

O día seis de febreiro de 2009 veu ao colexio unha das monitoras de vela de Riveira e nos explicou como debemos facer cando vamos a vela:

1º Saber manexar o barco e a vela.

2º Non ter medo a caerte e saber nadar.

E cando se envorca o barco ten unha peza por abaixo que che permite poñer ben o barco. E nos ensinou cales son as pezas dun barco de vela. Son as seguintes:

Vela maior, sables, foque, caña, cañín, mástil, timón, orza, casco e botabara e o vou debuxar ahí abaixo.

SORAYA - 5º

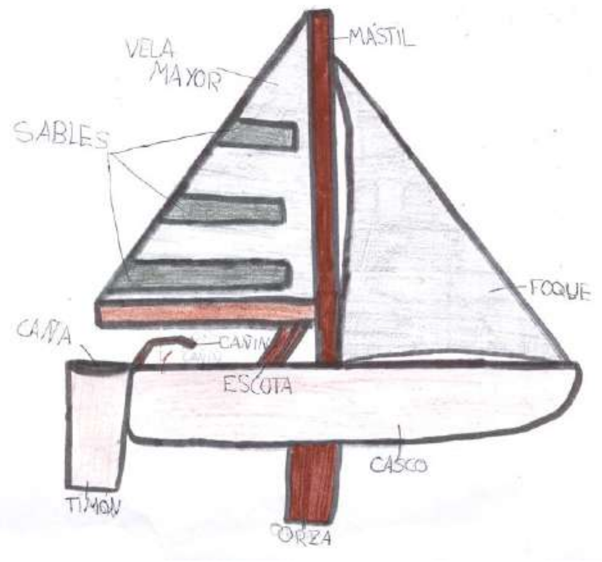

QUE É A AGRICULTURA ECOLÓXICA?

O CRAEGA (Consello Regulador de Agricultura Ecolóxica do Galicia) organizou, colaborando con Voz Natura, unha actividade chamada «COMER SAN = ECO-LÓXICO» para difundir as vantaxes dos produtos ecolóxicos.

A Cenoria Ecolóxica, a mascota do CRAEGA, explicounos en que consiste a a gricultura ecolóxica.

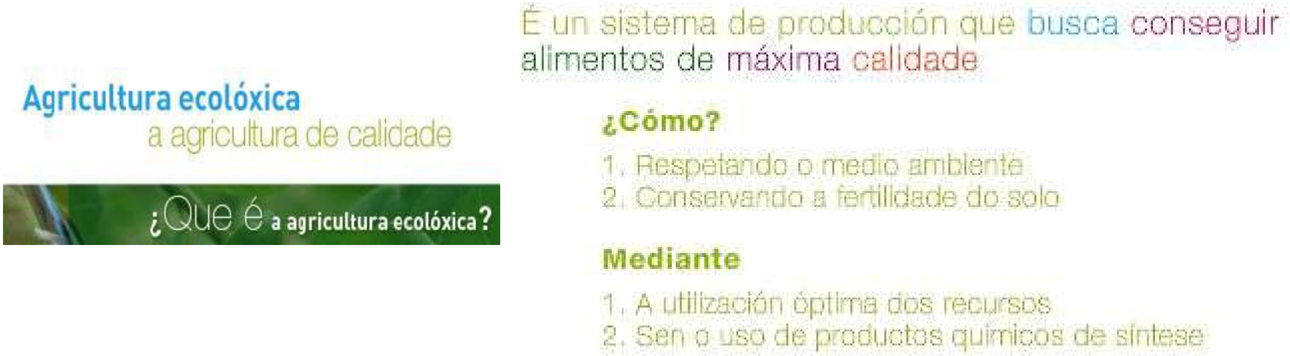

NO ANTROIDO DISFRAZÁMONOS

INDIOS, BONECOS DE NEVE...

YOEL - 3 anos

EVA - 3 anos

ALEX - 3 anos

JUANVI - 3 anos

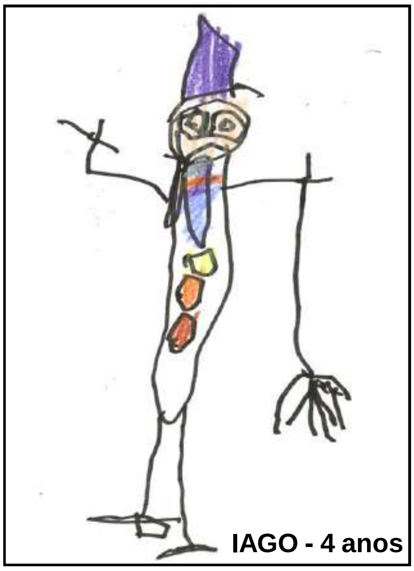

IAGO - 4 anos

ADRIANA - 4 anos

LUCÍA - 4 anos

ANTÍA - 4 anos

CARLOTA - 4 anos

CRISTINA - 5 anos

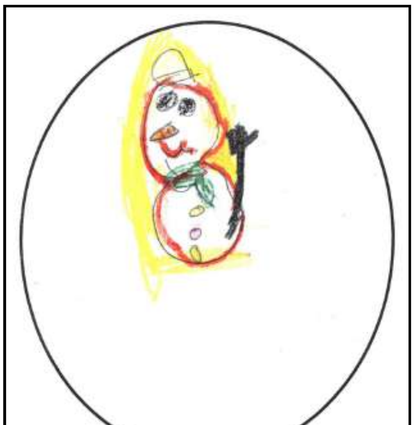
MARTA - 5 anos

DESI - 5 anos

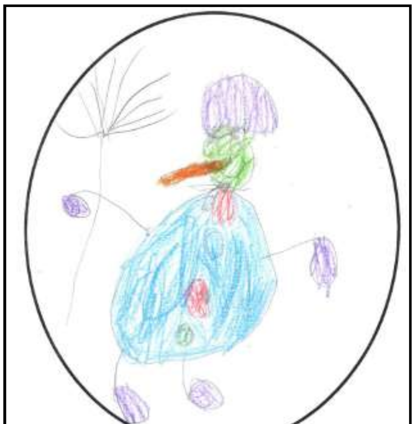
MANUEL - 5 anos

EDIMAR - 5 anos

LEO - 5 anos

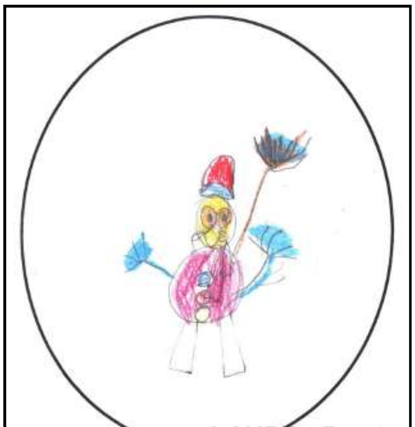
LAURA - 5 anos

ANDRÉS - 5 anos

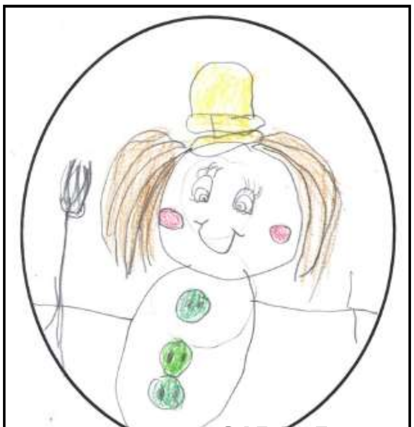
SARA - 5 anos

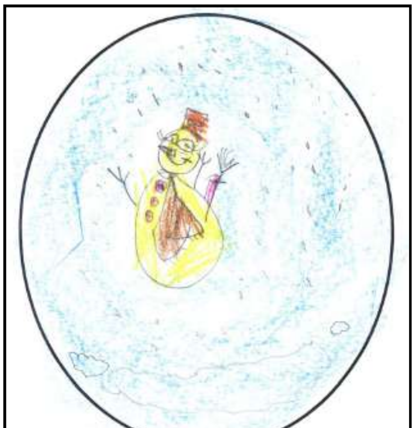
ANA - 5 anos

HUGO - 5 anos

"O MONECO DE NEVE"

HOXE AO ABRIR A VENTÁ
VIN UN MONECO SEN ABRIGO,
UN SOMBREIRO LLE TAPABA
A SÚA CABEZA DE NEVE XEADA.
POR NARIZ UNHA CENOIRA,
POR OLLOS DOUS CARBÓNS,
E UNHA BUFANDA LONGA
CON FRECOS DE CORES.

2009/02/01

UNHA TARTARUGA, UNHA RA E PITOS

Os profes trouxeron pitos, unha ra e Celia trouxo a súa tartaruga. Así puidemos observar de cerca estes animais e coñecelos un pouco mellor.

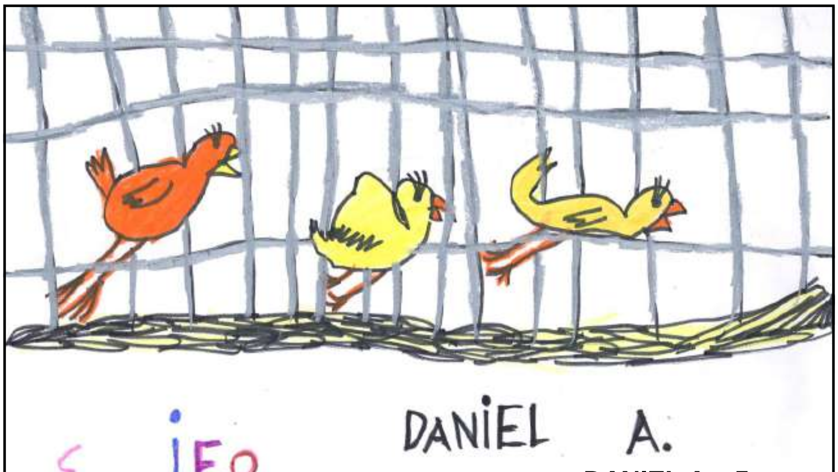

DANIEL A. - 5 anos

DIEGO - 5 anos

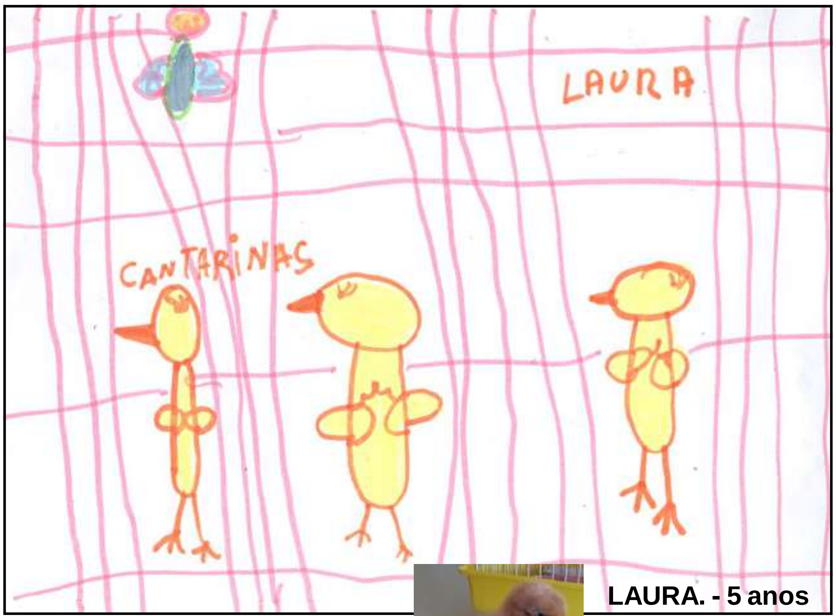

LAURA. - 5 anos

DANIEL B. - 5 anos

MATEO - 2º

MARTINA - 2º

Os anfibios

Os anfibios son animais que viven na auga. E invernan no inverno e saen cando chega o verán.

Unha vez iamos eu e máis meu pai camiñando á beira dun río e de súpeto oímos unha ra e puxémonos a escoitar de onde viña o son ata que a vimos e entón botámonos a collela e cando a tiñamos no truel botámola ao caldeiro e levámola para a nosa casa, botámoslle auga, tamén lle botamos herba e como non comía devolvémola a súa vida.

ESTELA - 2º

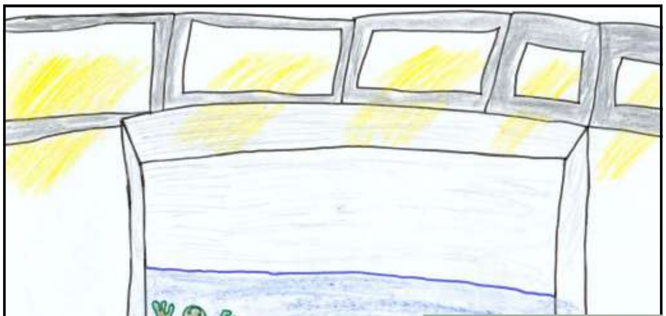

DELIA - 2º

8 DE MARZO, DÍA DA MULLER

ARTURO E CLEMENTINA

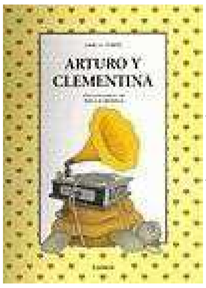

Ao casar, Clementina soñaba cunha vida chea de aventuras e descubrimentos. Arturo proporcionoulle unha vida tranquila e sen sorpresas. ¿Quería aprender a tocar a frauta? El ofrecíalle amablemente un disco. ¿Quería pintar? Regaláballe un bonito cadro. ¿Quería ir con el a Venecia? Compráballe un fermoso floreiro de Murano. Clementina carga cos regalos, esgota as súas posibilidades e abúrrese a morrer. Ata o día que decide vivir ao seu gusto, elixir por si mesma o que lle convén. Arturo, cando atopa a bonita casa baleira, non entende nada.

MARTA - 5º

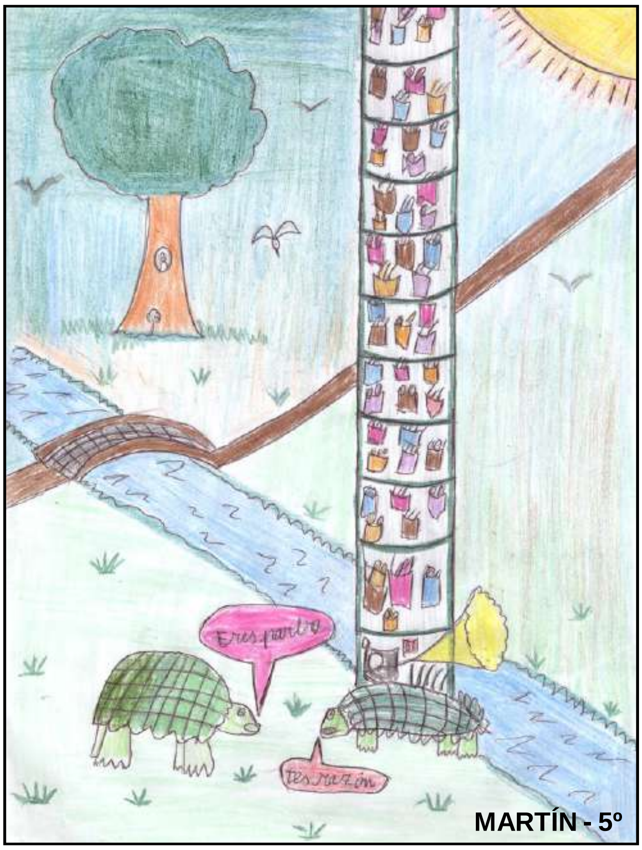

MARTÍN - 5º

O TRABALLO DAS NOSAS NAIS

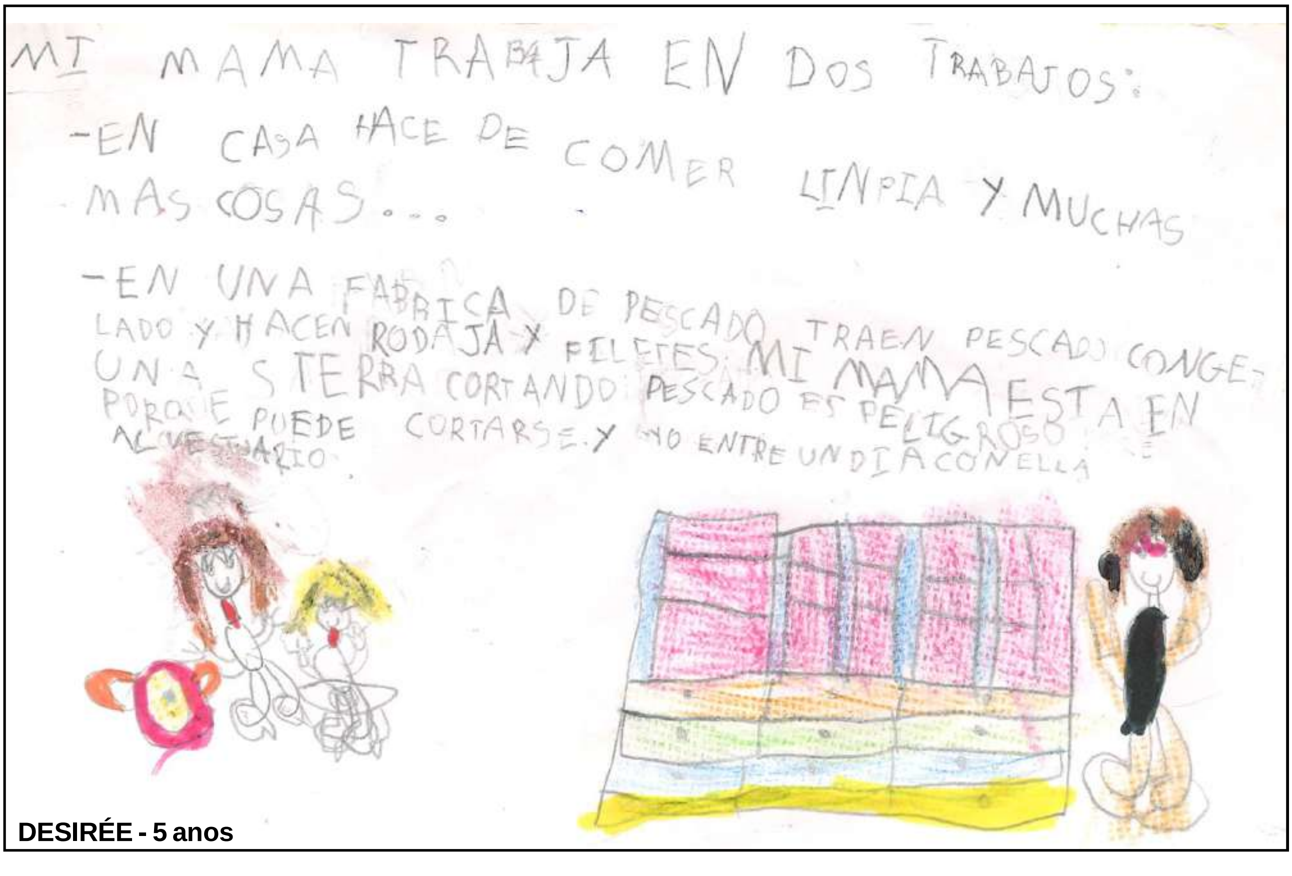

DESIRÉE - 5 anos

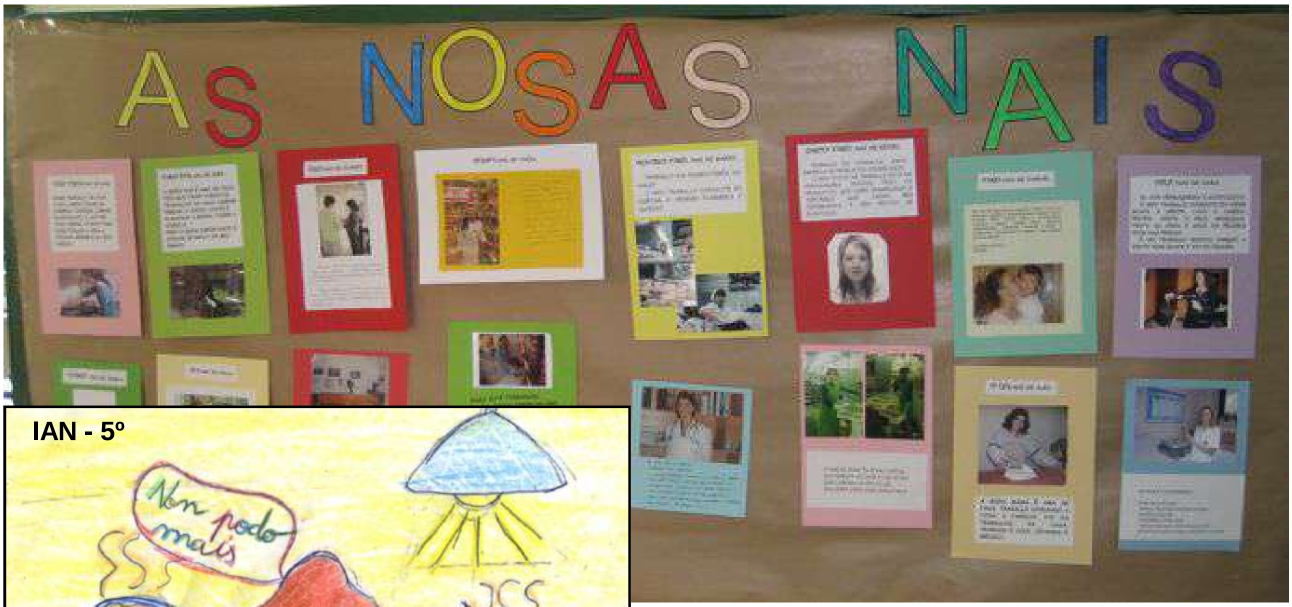

IAN - 5º

Amas de casa, perruqueiras, enfermeiras, profesoras, médicas, traballadoras da fábrica, da oficina, vendedoras, mariscadoras, investigadoras...
¡Moito traballan as nosas nais!

RODRI - 6º A

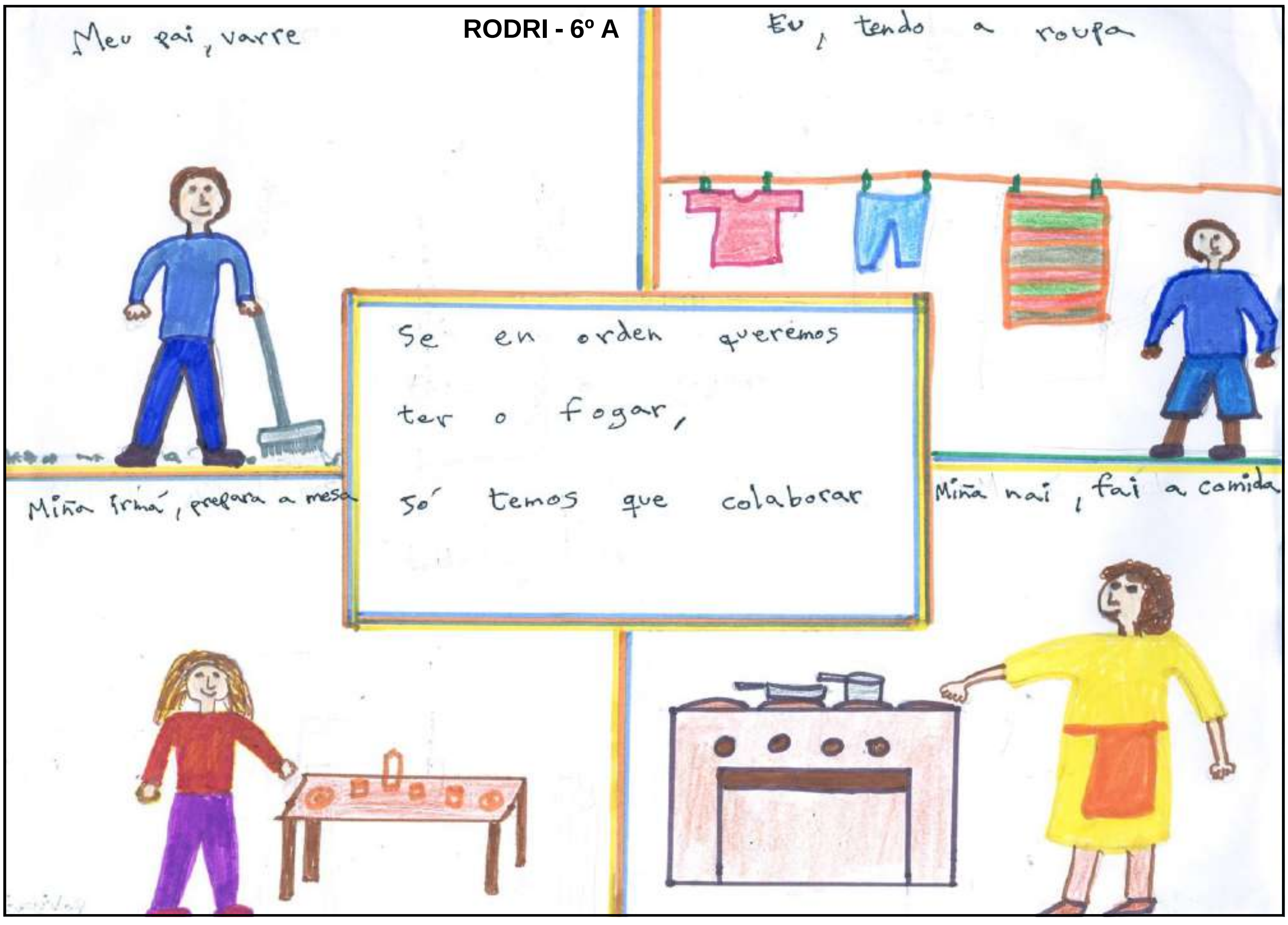

MULLERES DO MUNDO

MULLERES PIGMEAS

ALUMNADO DE 5º

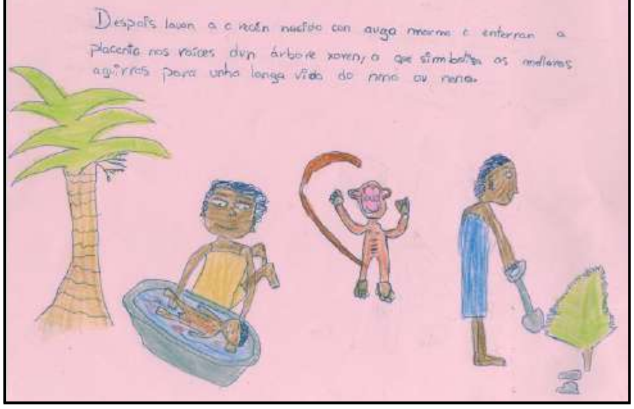

MULLERES AFRICANAS

DANIEL A. - 5 anos

MULLERES CHINESAS

MULLERES ANDINAS

M U L L E R E S ESQUIMÓS

M U L L E R E S POLINESIAS

INÉS - 1º A

MULLERES APACHES

21 DE MARZO: DÍA DA ÁRBORE

No mes de marzo celebramos o Día da Árbore. O alumnado levou para as súas casas as árbores que plantamos no magosto: castiñeiros, carballos e nogueiras. Estas árbores replantaranas nas súas hortas ou no monte próximo as súas casas.
Tamén estudiamos distintas especies de árbores autóctonas.

Equipo de Medio Ambiente

O alumnado de 3º e 4º de E. Primaria foi plantar plátanos ó parque de San Alberto nunha actividade organizada polo concello de Riveira, xunto con outros nenos/as dos demais colexios do municipio.

NA PRIMAVERA PLANTAMOS XERANIOS

CARLOTA - 5 anos

MIGUEL - 4 anos

PAULA - 5 anos

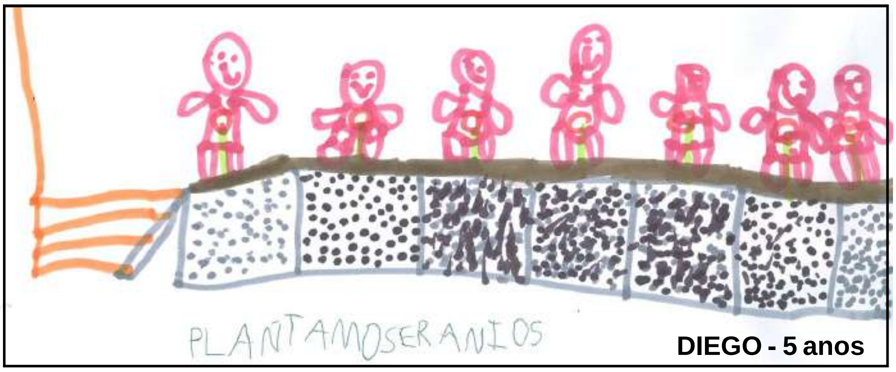

DIEGO - 5 anos

O XARDÍN DOS AROMAS

Continuando coa actividade da plantación das herbas aromáticas iniciada o ano pasado, cando empezamos a convertir o noso horto no «Xardín dos aromas» plantamos:

E. Infantil 3 anos: Asubiote (Albahaca)
E. Infantil 4 anos: Tomiño
E. Infantil 5 anos: Macela (Manzanilla)
1º de E. Primaria: Melisa
2º de E. Primaria: Valeriana
3º de E. Primaria: Coandro (Cilantro)
4º de E. Primaria: Estragón
5º de E. Primaria: Regaliz
6º de E. Primaria: Mejorana

Equipo de Medio Ambiente

DELIA - 2º

INVESTIGAMOS

Coñecemos moitos libros sobre o Cambio Climático e os animais que viven nos Polos. Consultando estes libros cada curso eleborou un traballo sobre un animal polar: o lobo ártico, a foca, o pingüín, o oso polar, o narval ...

Equipo de Medio Ambiente

TAMÉN INVESTIGAMOS EN INGLÉS

ABRIL, MES DOS LIBROS
COMPARTIMOS LECTURAS COAS FAMILIAS

Os pais, nais, avós... viñeron á Biblioteca do colexio para lernos eses contos que tanto nos gustan e xuntos disfrutamos da lectura.

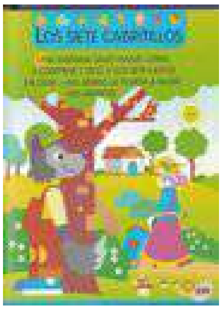

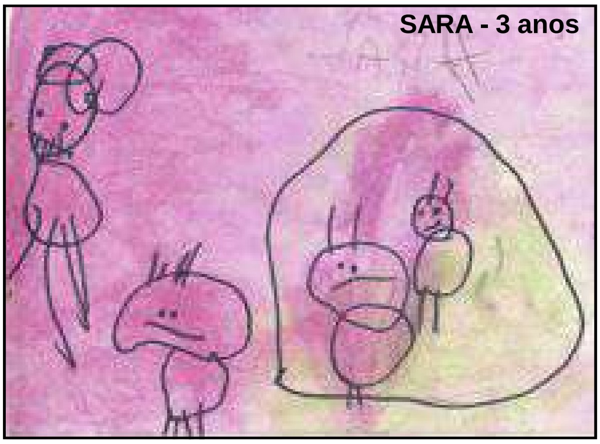
SARA - 3 anos

YAIZA - 3 anos

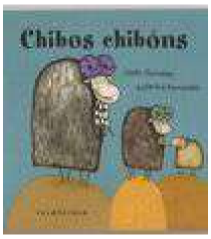

PAULA - 3 anos

ALEX - 3 anos

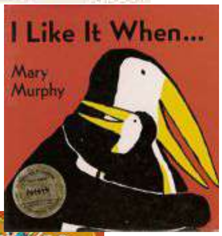

SAMUEL - 3 anos

RAÚL - 3 anos

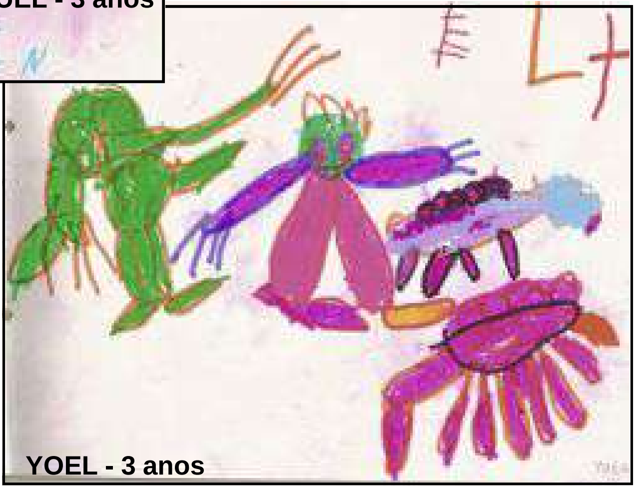
YOEL - 3 anos

Queremos agradecer a pais, nais, avós, avoas, irmás... a súa colaboración nesta actividade.

REPRESENTAMOS CONTOS

O FRAUTISTA DE HAMELIN

CERTAME LITERARIO

No Certame Literario organizado pola Biblioteca do Centro, resultaron gañadores o seguintes traballos:

MODALIDADE: DEBUXO

EDUCACIÓN INFANTIL, 3 anos: «Árbores e flores»

Eva Franco Gómez

EDUCACIÓN INFANTIL, 4 anos: «O coelliño branco»

Marla Castelao Gago

EDUCACIÓN INFANTIL, 5 anos: «Bolboreta»

Cristina González Ruiz

1º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA:
«A carga pesada»

Sara Figueira Domínguez

Accésit: «Solpor»

Manuel Pino Gago

2º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA:
«Pingüín»

Cristina Caamaño Jáudenes

3º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA:
«Tixosa»

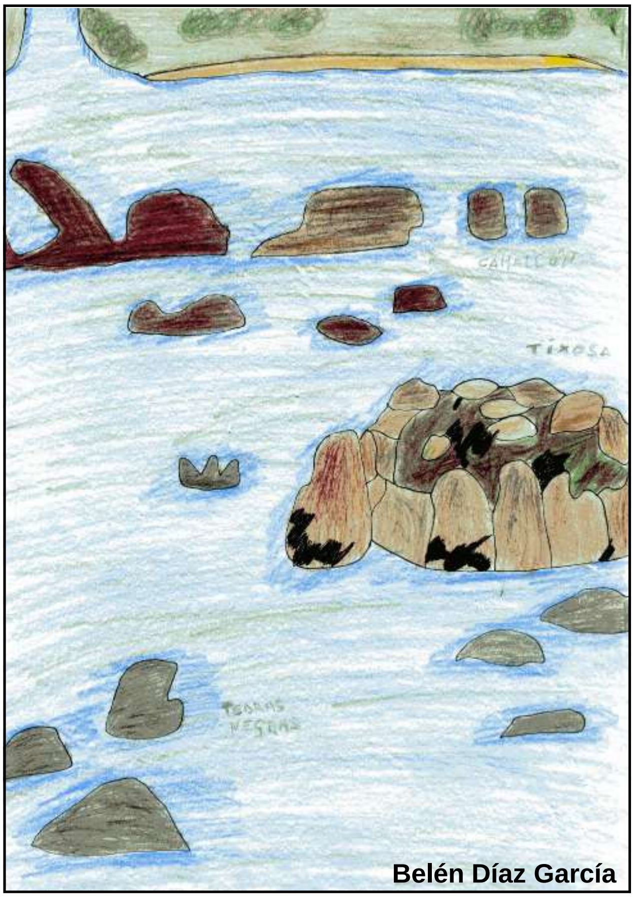

Belén Díaz García

MODALIDADE: CONTO

EDUCACIÓN INFANTIL, 3 anos: «O delfín que soñaba»

Raúl Franco Ferrol

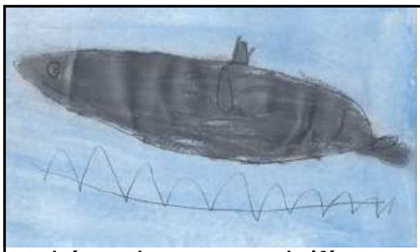

Había unha vez un delfín que vivía no mar.

Tiña unha máquina de soñar.

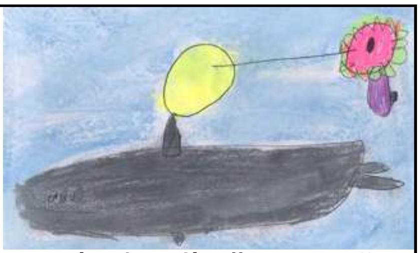

A máquina fíxolle un soño: O delfín tocaba a lúa.

Accésit: : «O tractor»

Samuel Domínguez Santos

Había unha vez un tractor.

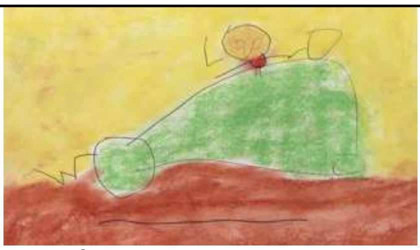

Un día foi arar para plantar plantas.

Cando acabou foi para o garaxe.

EDUCACIÓN INFANTIL, 4 anos: «O globo e os nenos»

María Santos Figueira

Érase unha vez un neno e unha nena que ían para o cole.

Atoparon un globo e querían collelo.

Agarraron o globo.

E saíron voando.

Accésit: «O elefante e o cortador»

Laura Ramos Pérez

Había unha vez un elefante camiñando pola praia.

Ven un cortador e corta unha palmeira.

E o elefante desmáiase.

EDUCACIÓN INFANTIL, 5 anos: «Las hadas del sol»

Daniel Abad Ramírez

Había unha vez un hada que estaba en el país del sol. Brillaba como una estrella.

Otra hada estaba en el país de las movidas. Con su varita mágica podía hacer cualquier cosa, hasta una flor.

El hada del fuego vivía en el pueblo de los dragones. Había fuego hasta llegar al Sol.

Se unieron todas porque una bruja estaba dentro del castillo del hada flor.

Lucharon entre todas, mezclaron sus poderes e hicieron una gran flor que le echaron a la bruja y se convirtienron en cosas raras: fantasma, trueno y nubarrón.

Accésit: «A natureza: Como crecen as flores»

Desirée González Fernández

Éranse unha vez unhas flores.
Chegou a noite e empezaron a durmir.
As flores espertaron pola mañá e viron unha flor nova.
Logo viron moitas flores que crecían novas.
Entón empezou a chover e creceron, creceron máis flores.

1º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA: «Isaac o pescador»

No sétimo cumpreanos de Isaac, o seu regalo foi unha cana de pescar.
- Que cana máis chula! Con esta cana seguro que pesco montóns de baleas.
Ao día seguinte pola mañá, ergueuse ben cedo e preparou todo: un flotador ridículo, botas de auga, a cana e máis un caldeiro de praia para meter as baleas; e coma era moi parvo, foise cara ó río cantando.

ÁNGEL - 4º B

E chegou ao río e pescou un gorro, botas e rodas e él, todo contento.

Alexis Ces Ramos - 2º

2º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA: «Historia de un pluriempleado»

Era un hombre que tenía 17 hijos, 32 años de hipoteca por pagar y que por encima trabajaba en una hamburguesería.
Y decidió que tenía que buscar otro empleo, y se metió a policía; pero le despidieron por aporrear a un niño en carnaval que iba disfrazado de ladrón. Y se metió a militar, pero le despidieron por vender plutonio a los terroristas iraquíes. Y se metió a enterrador y como siempre le despidieron. ¿A que no adivinais por qué? Por hacerse el muerto.
Y el hombre llega a la hamburguesería y le dice el jefe:
- ¡Estás despedido!
- ¿Por qué?
- Por llegar dos años tarde.

Marcos Pérez Pena - 4ºB

***3º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA*: «Heroínas por un día»**

Eu chámome Xoaniña, son filla de Xoán, *o Cachoufo* e de Lola, *a Fiadora*, aínda que todo o mundo na vila me coñece como Xoaniña, *a Cachoufiña*. Meu irmán Brais é un neno con moita imaxinación e moi medorento. A miña mellor amiga chámase Rosiña, *a dos contos*. *O* alcume vénlle do seu avó que ía contando historias polas vilas, algunhas imaxinarias e outras reais. Foi un home de moito verso pero agora xa non está para lerias.
O caso é que a miña amiga e máis eu botamos horas oíndo aquelas historias. Nunca pensamos ser protagonistas, pero aquí nos tendes, feitas dúas heroínas.
Todo ocorreu unha calorosa noite de verán. Cando todos conseguimos durmir, Brais estaba esperto e foi nese intre cando viu o que nunca vira. Mi madriña que medo! Aquilo era un ser monstruoso. A Brais non lle quedou nin un só pelo no seu sitio. Era o medo feito neno. O que viu non tiña nome nin o terá, e xa tiña comido a alguén. O sangue corríalle pola cara, os ollos non se lle distinguían, e despois aqueles berros de ultratumba. Se o medo tivese un nome sería Brais, *o Cachoufo*.
BUHH! BUUHHH! Aquel son non se lle ía da cabeza. Botou máis tempo embaixo da cama ca enriba dela, coa fiestra ben pechadiña, cunha cadeira atrancando a porta.
Brais espertou cos berros da súa nai.
- Onde andará branquiña? Ai que desapareceu!
Brais tíñao claro. Branquiña estaba no buche do monstro! Baixou á cociña e, aínda tremendo contoulle o acontecido a súa familia, que o miraban entre incrédulos e asustados. Rosiña e máis eu non sabiamos que pensar. Ao pouco chegou Benito *o Troitas*. Berraba coma un condenado. A pesca saíulle cara, ata perdera a cana. Tamén el vira aquel arrepiante ser. Foi o que rematou por convencernos. Xa non era só Brais, senón o señor Benito que era máis de fiar.
Rosiña e máis eu non o pensamos. Iamos descubrir e por suposto, cazar ao monstro. Así que alí fomos, con dous paus ben longos e dúas olas na cabeza por se acaso. Percorremos a aldea enteira ata que chegamos ao piñeiral de Xosé *o Anano* (non vos teño que explicar de onde lle vén o alcume). Levabamos horas buscando cando escolitamos ao lonxe un berro horrible: era o monstro! Fuximos coma un raio, pero logo escoitamos outro son:
Ding! Dong!
- Que é ese son? - preguntou Rosiña.
- Non sei - contestei eu.
E axiña nos decatamos. Aí estaba. E era un caldeiro batendo todo o que atopaba, e debaixo… a Branquiña chea de pintura cor vermella e correndo cara a nós.
- Atopamos o monstro!
Parecíamos dun anuncio de colonia. Ela correndo cara a nós, e nós correndo cara a ela. Que ledas estabamos. Riámonos e Branquiña aínda que pareza mentira choraba, non sei se de fame, de felicidade, ou que a pintura lle mancara os ollos, pero a verdade é que vimos unha cabra chorar.
Ao chegar á casa todo eran parabéns, por atopar a Branquiña, por descubrir a verdadeira identidade do monstro e por quitarlle o susto a máis de un.
Como vos dicía, fomos heroínas por un día.

Isabel Fernández Ageitos - 6º

MODALIDADE: CÓMIC

1º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA: «A flor guapa»

Delia Muñiz Piñeiro - 2º

2º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA: «Unha cousa moi estraña»

Nerea Enríquez Fernández - 4º A

3º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA: «O rato»

Imane Wahmid - 6º

MODALIDADE: POESÍA

EDUCACIÓN INFANTIL, 5 anos: «A mantiña»

Alá ao final da mantiña
hai un buratiño pequeniño
por onde saen
os meus dediños.

Lucía Santiago Fernández

1º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA: «A flor guapa»

Alba, a miña amiga,
xoga coa pelotiña.
A pelota é de cores.
A min gústame moito,
redonda coma o sol.

O sol é inmenso
é de cor amarelo.
Ten coidado
non te queime no verán.

O verán é fermoso
coma a estrela de mar.
A estrela pequeniña
ten que marchar
ao fondo do mar.

No mar pódeste bañar,
moi fría a auga está.
Tes que ter coidado
co arrefriado.

O arrefriado é malísimo
por iso cho digo.
Digo é unha palabra
que serve para falar.

Falar do amencer
que o día seguinte chegará.
Chegará o sol e a auga tamén
e a hortensia veremos florecer.

Quero moito aos meus pais
porque o que eu lles quero
non se pode comprar.

Martina Osorio Gónzález - 2º

2º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA:
«Os pesados pesadelos»

Cando chega a noite
escóndome na miña cama,
porque me van a rondar as pesadas
que pesadelos se chaman.

Son moi molestos,
non te deixan durmir
e tes que fuxir
pero non sabes onde ir.

Na cama dos teus pais
terás que refuxiarte,
senón, constrúe un castelo
coas almofadas que se poñan por diante.

Ao día seguinte intentarei
non telas
porque senón gritarei
por culpa delas.

María Álvarez Vizcaya - 4º A

Accésit:
«A ovella que di mu e outros sons»

A ovella que di mu,
está turulú
porque en vez de decir bee
di muu.

Púxose moi triste
porque non lle saía.
Agora di ía.

Non había solución
para este problemón.
Púxose a chorar
e dicía cuak.

O seu amigo o patiño
tiña unha solución.
Era que dixera
todas os sons.

Dixo todos os sons
e só quedaba un.
Non había dúbida.
E a ovella dixo bee
unha e outra vez.

Marta Franco González - 4ºA

3º CICLO DE EDUCACIÓN PRIMARIA:
«A choiva»

Estaba eu polo monte
pensando na súa morte.
Chea de pena dixen:
Que será do noso bosque?

E mirando cara ó Norte
nun recuncho do camiño
notei que o ceo choraba
unha choiva paseniño.

Cando o choro rematou
os toxos verdes lucían,
as flores aparecían
e eu moi leda comprendía
que a choiva non era choro,
que era auga de vida.

Isabel Fernández Ageitos - 6º

Accésit:
«O que é unha vida»

Había un home pobre
moi triste e asolado.
Vivía só nuhna cabana
sen ninguén ao seu lado.

Un día púxose a pensar
por que non estaría a traballar.
E pensou e pensou
que isto tiña que parar.

Foise á cidade a buscar
e dunha muller foise namorar.
O home pedíulle un traballo,
xa que él estaba no paro.

Despois de moito tempo,
o home pediulle casar,
A muller aceptou
e a vida xuntos foron pasar.

Todas as mañás
ían xuntos traballar.
El tiña un soldo aceptable
e o matrimonio era estable.

E pensar que un home,
triste e asolado,
ten unha muller
e un bo traballo.

VEU UN CONTACONTOS: MARIO TOMÁS

O día 27 de abril, por cortesía do Consorcio Editorial Galego, veu ó colexio o contacontos Mario Tomás. Xunto co seu amigo, o rato Pérez, contounos moitos contos e pasámolo fenomenal.

LUCÍA - 5 anos

BELÉN - 4 anos

LAURA - 4 anos

DANIEL A. - 5 anos

MARLA - 4 anos

O día 27 de abril veu un contacontos e contounos 3 contos.

O primeiro foi dun verme, segundo dun xaguar e o terceiro dun neno, o pai e un burro.

O contacontos trouxo a un amigo. Sabiades quen era? Era o Ratiño Pérez! Sacouno do bolso e saudounos:

- Ola, son o Ratiño Pérez!

E escolleu a dúas nenas de Infantil para contarlles un conto.

E logo despediuse moitas veces e despois foise.

NENAS E NENOS DE 2º

A PÍLLARA DAS DUNAS

O alumnado de 6º participou nunha actividade, organizada por Hidria e subvencionada polo Ministerio de Medio Ambiente e Medio Rural e Mariño, para sensibilizar e promocionar a conservación do Chorlitejo Patinegro, tamén chamado Píllara das Dunas, que é un ave que anida nas praias do noso concello e que se atopa en perigo de extinción.

Hoxe veu unha ornitóloga ao colexio para ensinarnos un paxaro en perigo de extinción. Todo nolo contou Estefanía, unha muller que traballa na Casa da Costa, no Parque Natural de Corrubedo. Falounos dun paxaro chamado Pírula. Tardan 22 días en incubar os ovos. Cando nacen xa teñen plumaxe e unhas patas moi longas. O depredador máis voraz é o lagarto que aproveita cando non está a nai para introducirse dentro do niño e cun dente fura o ovo e o aspira. Estefanía e os seus compañeiros fixeron un coto privado para a Pírula pero aínda así a xente acósaa e entra no coto.

MARTÍN - 5º

Hoxe tivemos unha charla moi bonita sobre un paxaro en perigo de extinción chamado a Píllara das Dunas. O seu nome científico é un pouco longo e difícil de acordarse del, e é Charadius Alexandrinus. Esa ave é preciosa e é unha pena que dentro duns anos desapareza e é pola nosa culpa. A píllara vive nas praias e cría na area. Por iso no verán a xente ou pisa os ovos ou os leva. A píllara asústase e vaise.

A píllara come pulgas de mar e as pulgas de mar comen algas e ás veces a xente quita as algas en vez de deixar que o mar faga o seu traballo e como non haia pulgas non vai haber píllaras.

As píllaras crían na area dende marzo a agosto. Normalmente crían 3 ovos a non ser que os leve un depredador como por exemplo: o lagarto, a rata, a gaivota, etc.

Os machos e as femias diferéncianse por: o colar, os ollos... A femia ten medio colar, en cambio o macho o ten enteiro e o macho ten unha raia negra debaixo de cada ollo.

ANA - 5º

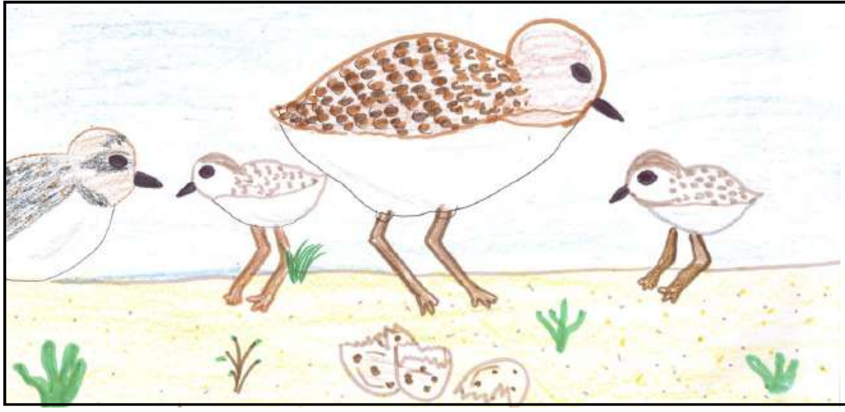

Aprendín que os machos tamén incuban e que cada un dos pais se ocupa dunha cría e tamén que as crías nacen cunhas patas moi fortes e cos ollos abertos. As crías son nidífugas e nacen aproximadamente aos 20 días de incubalas.

MARÍA - 6º B

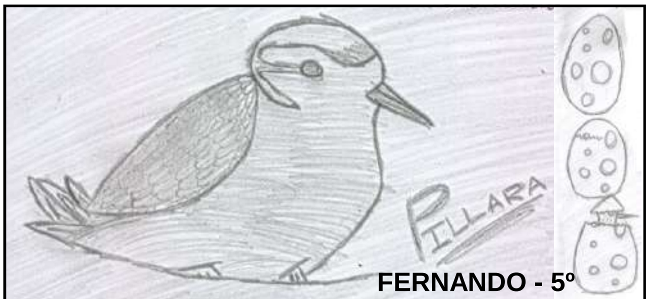

FERNANDO - 5º

A píllara aliméntase das pulguiñas que viven na area da praia. Tanto o macho como a femia incuban os ovos.

GERMÁN - 6º B

A píllara anida nas praias e o que fan para que o mar non lles leve os ovos é poñelos máis arriba do tope ao que chega o mar.

ELISA - 6º B

MAIO: MES DAS LETRAS

O Día dás Letras Galegas foi instituído pola Real Academia Galega en 1963 para distinguir ás figuras destacadas da cultura.
A RAG decideu adicar o Día Das Letras Galegas de 2009 a Ramón Piñeiro, intelectual e ensaísta considerado o filósofo de saudade, galeguista, e activista político-cultural.

RAMÓN PIÑEIRO

Ramón Piñeiro naceu en Armeá, concello de Láncara (Lugo) o 31 de xullo de 1915 e morreu en Santiago en 1990. Estudia o bacharelato en Lugo e despois regresa a Armeá, onde permanece ata 1930. A lectura de «El Pueblo Gallego» esperta nel un grande interese polo movemento político e cultural de Galicia. En 1932 volveu a Lugo para estudar o bacharelato superior e relaciónase con xoves galeguistas lucenses. En 1933 asistiu ás Asembleas do Partido Galleguista, celebradas en Santiago e coñece a Castelao, Alexandre Bóveda e outros. En 1936 foi elixido secretario do Comité Provincial para o plebiscito do Estatuto de Autonomía. Viuse obrigado a loitar na Guerra Civil no bando nacional. Ao acabar a guerra, comezouos seus estudos universitarios en Santiago. En 1943 participou clandestinamente na reorganización do galeguismo e viaxa a París, onde permanecía exiliado o goberno republicano. Ó volver de París é detido en Madrid e condenado a 6 anos de cárcere. En 1950 fundou en Santiago a editorial Galaxia da que sería o director. En 1967 ingresa na Real Academia Gallega co importante discurso «A lingoaxe i as lingoas». En 1983 convértese no primeiro Presidente do Consello da Cultura Galega.
Nos anos 50 publicou varios ensaios, como «Significado metafísico da Saudade» (1951), «A saudade en Rosalía» (1952), «Para unha filosofía de saudade» (1953). Invitado por diversas universidades participou en congresos, coloquios e conferencias. En 1984, estas obras foron integradas con «A Filosofía e o Home» e «Saudade e Sociedade» nun só volume baixo o título «A Filosofía da Saudade». En 1951 traduciu ó galego con Celestino Fernández de la Vega, o «Cancioneiro da Poesía Céltica» de Julius Pokorny. En 1956 publican en Galaxia a conferencia «Von Wessen der Wahrkeit» de Martin Heidegger baixo o título galego «Da esencia da verdade».

http://www.diadasletrasgalegas.com/homenaxeados/escritores/ramon_pineiro_lopez.html

PARA NON PERDE-LO TREN DA LINGUA

O Equipo de Normalización Lingüística convocou de novo o concurso para animar a falar en galego. Co traballo gañador imprimiuse un adhesivo que repartimos con motivo do Día das Letras Galegas.

RODRI - 6º A

ANA - 5º

ELISA - 6º B

IRENE - 5º

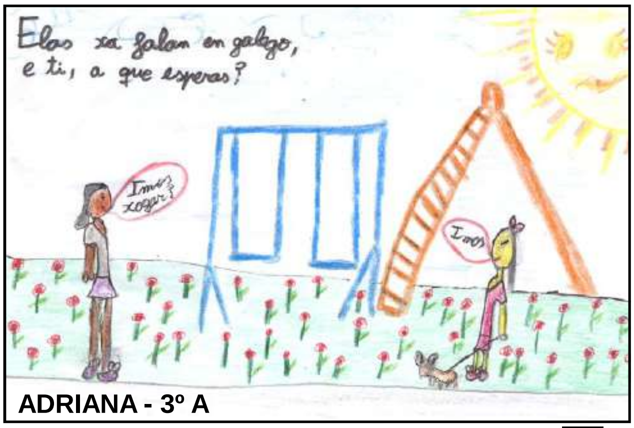

ADRIANA - 3º A

CARLOS - 6º B

Estes foron os traballos que quedaron finalistas.

Este foi o traballo gañador co que se imprimiu un adhesivo que repartimos con motivo do Día das Letras Galegas.

ELBA - 6º B

CELEBRAMOS O DÍA DAS LETRAS GALEGAS

Para celebrar o Día das Letras Galegas fixemos teatro, recitamos poemas, lemos textos de Ramón Piñleiro e entregamos premios aos gañadores do concurso de adhesivos.

CERTAME LITERARIO DO CONCELLO

Participamos no CERTAME LITERARIO DO MAIO CULTURAL, que como cada ano convoca o Concello nas categorías de poesía, relato e cómic. Acadamos tres premios:

- Isabel Fernández Ageitos, co relato "Heroínas por un día"
- Marta Franco González, co cómic "O labirinto"
- Elisa Vidal Fernández, coa poesía "Romance a 10 bicos"

Os gañadores recibiron un agasallo e houbo diplomas para todos os participantes.

No acto de entrega de premios actuou o grupo Imaxinaria Teatro cunha obra chamada «Leo. Buscando a Leonardo da Vinci»

CONCELLO DE RIVEIRA

A entrega de premios

O día 21 de maio fomos á entrega de premios do Certame Literario do Concello os alumnos de 4º e 6º de Primaria. Alí vimos unha obra teatral que trataba dunha nena que, mediante as viaxes ía coñecendo máis información sobre Leonardo Da Vinci. Pero aínda que non ceñeceu ao artista, deu con aprendices seus obtendo información de primeira man.

Cando rematou a obra comezou a entrega de premios. Eu resultei premiada pola miña obra en prosa «Heroínas por un día». Ós gañadores outorgáronnos un diploma e unha morea de libros. Ese día foi moi divertido porque aprendín cousas moi interesantes.

ISABEL - 6º

PROXECTO: «BRÚJULA»

É un proxecto promovido por AGESTIC que se enmarca dentro dos «Programas de difusión sobre utilización segura de Internet» do PLAN AVANZA do Ministerio de Industria Turismo e Comercio coa colaboración da OBRA SOCIAL CAIXAGALICIA, PANDA e a CONFAPA (Confederación Galega de Asociacións de Pais de Centros Públicos) que subvencionou o transporte a Ribeira.
Ten como obxectivo que os adolescentes de Galicia coñezan os riscos de Internet, como actuar ante eles e como utilizalo de forma segura.

Hoxe, día 11 de maio de 2009 os nenos/as de 6º curso fomos a Ribeira a escoitar unha charla sobre INTERNET. Explicáronnos os inconvenientes que ten. Por exemplo: nunca poñamos os nosos datos personais ou de familiares, amigos...
O personaxe que teñen chámase Cristóbal. É un muñeco. Tiñamos que entrar nun camión e alí dentro había varios camarotes, paréceme que 7.
Hai varios tipos de virus: o ladrón, espía, trol, pirata, gusano e algúns máis.
No último camarote Vanessa fixo unhas compras por Internet e cando nos iamos déronnos camisetas, bilógrafos, un manual, diploma, caramelos, unha pegatina e un folleto.

ANA BELÉN - 6ºA

En cada vídeo saía o mesmo neno facendo cousas que non se podían facer, por exemplo, falar con descoñecidos, poñer os teus verdadeiros datos en redes sociais...
E unha das cousas máis importantes é saber se a páxina na que entramos é segura. Isto o comprobamos na barra de direccións que en vez de poñer http, pon https, que o «s» significa seguro e para saber se os datos que poñemos non os vai ver ninguén, pon unha pechadura, despois da barra de direccións de cor amarela. Tamén nos dixo que para comprar en internet ten que ter os dous símbolos do «s» e da pechadura.
A min gustoume moito e recomndaríallo a moitos nenos que está nestas idades.

RODRI - 6º A

UN VELLO MESTRE DE PALMEIRA

Don Agapito Hermo Valderrabajo chegou a Palmeira no ano 1914 para traballar no ensino. Aquí tivo varios fillos. Na década dende 1935 ata 1945 a tuberculose acabou coa súa familia: un fillo, Mariano e catro fillas, unha cuñada e tamén a súa dona, Milagros, estas dúas últimas uns anos máis tarde.
Dos mártires do fogar sobreviviron Luis, o maior dos fillos que emigrou a Francia e morreu alá, Julia, Dorinda e Mercedes, que foron protexidas pola familia Crusat (xente moi preparada). Julia e Dorinda traballaban na oficina dunha fábrica de madeira e carpintería mecánica. Mercedes vivía con Angelita Crusat que tiña unha panadería e comercio de comestibles onde traballaba. Angelita Crusat morreu vai pouco tempo, por poucos días non foi centenaria. Tres fillas que tivo foron mestras e están xubiladas: unha en Madrid, outra en Aguiño e outra en Palmeira.
Cando eu cumprín o servicio militar, traballei na citada carpintería durante cinco anos. Foi un pracer traballar coas fillas do meu primeiro mestre. Con Dorinda xoguei uhna quiniela de fútbol de 1 peseta; á primeira sorte (14 acertos) veu unha relativa mala sorte, pois apareceron moitos acertantes e só cobramos 10.600 pts. ou sexa, 5.300 pts. para cada un. Nós nunca viramos tantos cartos xuntos (eu, na empresa, gañaba 20 ptas. diarias).
Empecei á escola en 1937 e estiven alí ata 1941. Foi a miña primeira escola, a de Don Agapito, nos anos difíciles para nenos e mestres que todos coñecemos. Daba clases á noite aos adolescentes que traballaban no mar e na terra. Non había moitos cartos, os pagos se facían ao troco, con productos do mar e da terra.
No tempo que estiven na escola pasaron moitas anécdotas e curiosidades daquela época (pegar moi forte cun punteiro no traseiro ou nas cachas como se dí por aquí). Para que non nos doera, os rapaces poñiamos lonas dentro do pantalón; un rapaz ata puxo un prato de aluminio. Outra forma de pegar era poñerte de xeonllos e bater forte na palma da man. En outras escolas chegouse a pegar de xeito descontrolado.
Os cinco anos que estiven na escola coincidiron coa morte dos fillos de Don Agapito. A escola foi o seu consolo. Dicía o señor Pillado «os rapaces son como toliños e este mestre ten que aturar a 50 toliños, sumado á perda da súa familia». Dende aquela empecei a valorar o traballo dos mestres e mestras.
En Palmeira había daquela 5 escolas: a de Don Agapito no porto, a de Don Lorenzo na Lomba, a escola da ponte (ésta non era considerada como escola por moita xente pois os mestres botaban un ano ou dous, eu creo que algún non era nin mestre nin nada), a de Dona Maruja que era unha escola de nenas e a de Dona Carmen (que era irmá de Dona Maruja e muller de Don Lorenzo) que tiña outra escola de nenas. O marido de Dona Maruja era o Sr. Montoto, o médico do pobo; era un home solitario; polas súas ideas políticas tivo que emigrar coma emigrara Castelao. Don Lorenzo e Dona Carmen eran un matrimonio con moita sona no pobo, en cambio Dona Maruja estaba marxinada no pobo por culpa das ideas do seu marido.
Eu pasei cinco anos (50 nenos) na de Don Agapito, dous anos (40 nenos) na da ponte, e tres anos (37 nenos) na de Don Lorenzo, na Lomba. Daquela cantabamos todos os días o «Cara el sol con la camisa nueva». Cousas do sistema. Como se ve na cantidade de alumnos, a mortalidade infantil era moi alta e isto prexudicaba aos mestres, pois ao saber ler e escribir, algúns nenos abandonaban a escola, e o mestre quedábase sen alumnos.
Na escola da ponte metíannos moita «caña», pois tiñan un monitor que fora voluntario na Guerra Civil e que nos ensinaba a desfilar. Os domingos iamos para a misa desfilando.
Cando se xubilou polo ano 1945, Don Agapito e as tres fillas que lle quedaban marcharon para León, a súa terra natal. Cando chegaron, a Don Agapito deulle un infarto, dixeron que pola impresión de voltar á súa casa. Morreu e o enterraron aló e as súas fillas regresaron a Palmeira coa familia Crusat. Unha década despois marcharon para Santiago. Hoxe en día si vive unha de elas, Mercedes.
Don Lorenzo, o da escola da Lomba, morreu antes de xubilarse por causa dunha enfermidade. A súa muller morreu dúas décadas despois. Os dous foron enterrados en Palmeira. Esta familia non tivo descendencia, todos eran solteiros.
O pobo e o Concello de Ribeira tiveron unha deferencia con esta familia: a Don Lorenzo lle adicaron unha rúa, a Don Agapito, nin unha simple placa.
Somos 20 alumnos que dende que hai democracia estamos buscando un recoñecemento para estes mestres.
O gran fai graneiro, aí vai o meu euro.

Un neno da posguerra

PLAN TIC

Este ano, como en anos anteriores, dentro do Plan TIC (Tecnoloxías da Información e a Comunicación) creamos máis actividades en liña, investigamos na rede, seguimos ampliando o Museo e a Biblioteca Virtual.

Doutra banda, a nosa Intranet non deixa de medrar. Na actualidade o Centro conta xa con 75 ordenadores en rede ubicados en todas as dependencias. Así mesmo estase rematando a colocación de canóns de vídeo tamén en todas as aulas. A Casa do noso amigo o Rato Paco alberga agora máis de 500Gb de recursos, infografías, animacións, imaxes, programas...

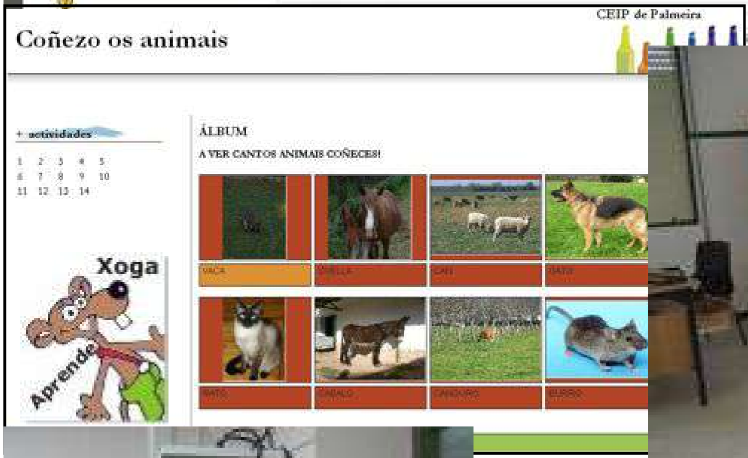

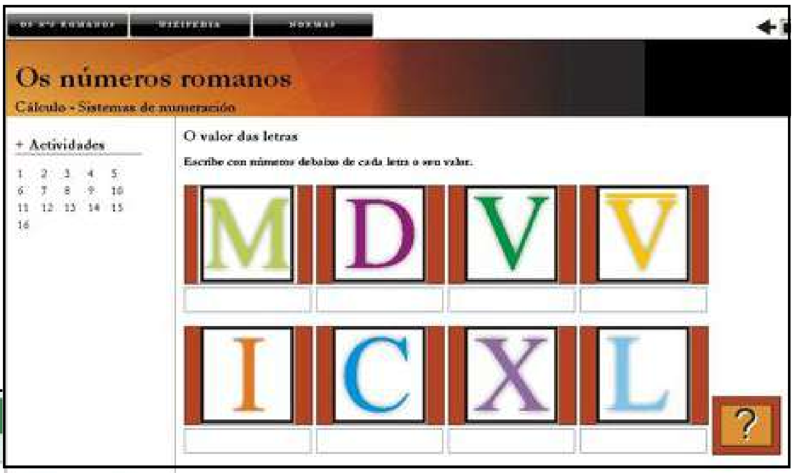

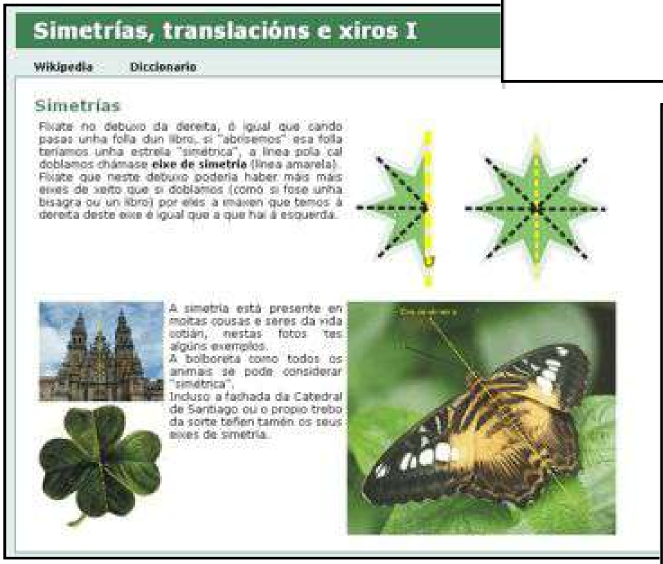

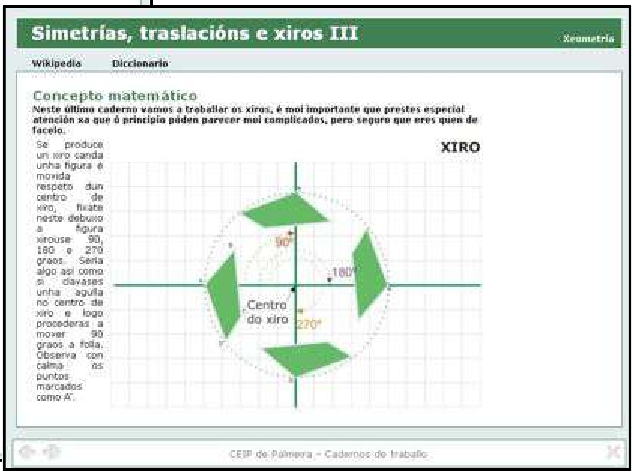

http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/

OS MUÍÑOS DO PARQUE NATURAL

As nenas e nenos de Educación Infantil visitaron os muíños restaurados que hai no Parque Natural de Corrubedo.

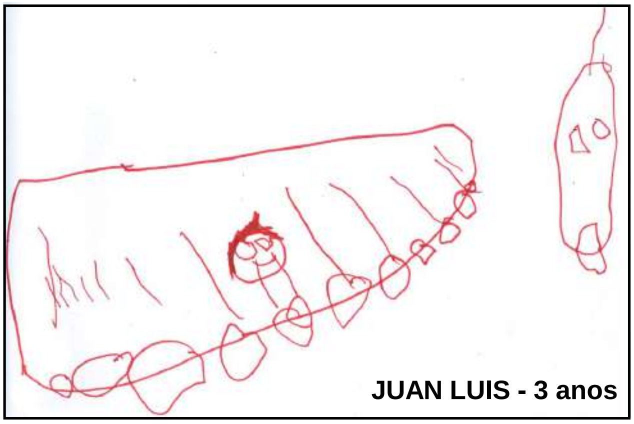

JUAN LUIS - 3 anos

ÁNGELA - 3 anos

ALBERTO - 5 anos

CELIA - 5 anos

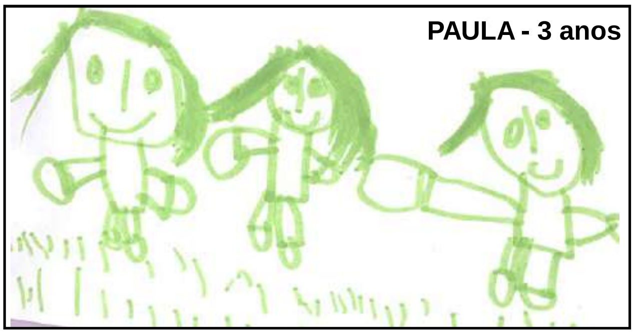

PAULA - 3 anos

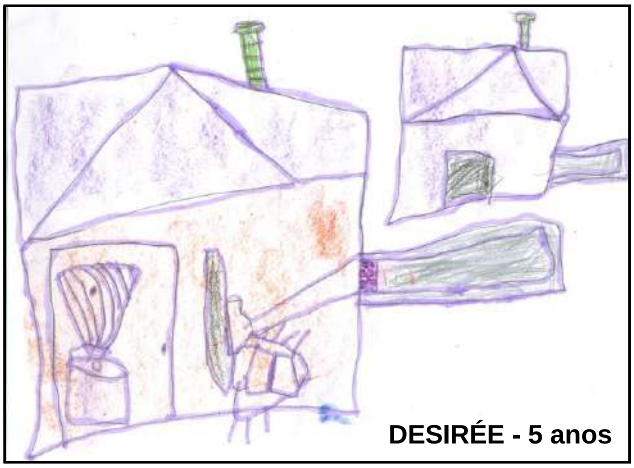

DESIRÉE - 5 anos

CARLOTA - 4 anos

Déronnos chocolate

CARLOS - 4 anos

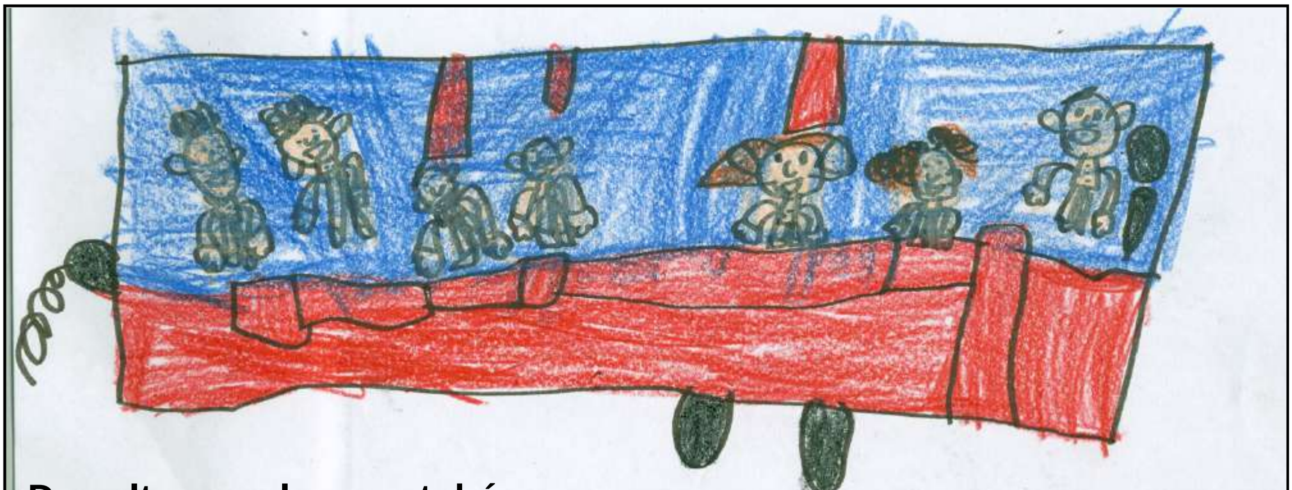

De volta ao cole en autobús.

MIGUEL - 4 anos

O CASTELO DE SOUTOMAIOR

As nenas e nenos do 1º Ciclo de Educación Primaria visitaron o Castelo de Soutomaior e o lago Castiñeiras, na provincia de Pontevedra.

O xoves 28 de maio fomos ao castelo de Soutomaior. O castelo está no cume dunha montaña, era grande coas ventás pequenas. Ten murallas e torres ás que subimos e miramos polas ventás. Por dentro había moitas salas: o soto rochoso, a sala do canón, a sala de baile, outras onde había cadros, un traxe que usaban e carteis que explicaban o que aconteceu nese castelo: pasado, presente e futuro... Tamén había retretes - un buraco na pedra - antes de subir a un tipo de terraza, e logo baixamos á mazmorra que estaba moi escura e moi fría.
E vimos como entraba un lagarto no castelo.
Por fóra había tres fontes e un labirinto de plantas de moitas cores, precioso. E árbores enormes.
Chamoume moito a atención un pozo no que había un montón de moedas que botaba a xente para conceder desexos.
Tamén fomos ao lago Castiñeiras e vimos 57 patos e tivemos que estar calados para ver os cervatiños, eran dous e un estaba coxo.
Comimos debaixo das árbores.

NENAS E NENOS DE 2º

O CASTELO

CARLOS - 2º

O LABIRINTO

XURXO - 2º

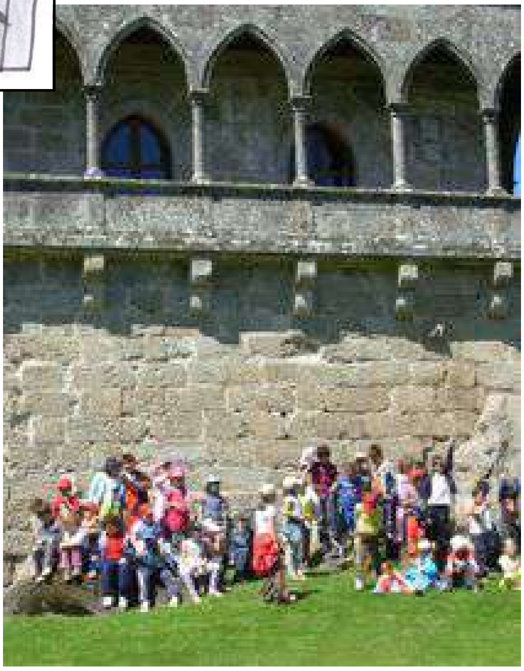

.

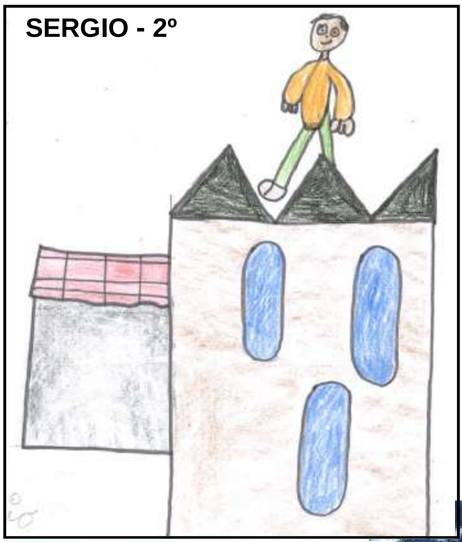
SERGIO - 2º

XERARDO CRUSAT

Xerardo Crusat é pintor. É de Palmeira e veu falar aos nenos e nenas de 3º, 4º, 5º e 6º da súa obra.

Hoxe, día 29 de maio de 2009 veu Xerardo Crusat, un pintor extraordinario.
Ensinounos os seus cadros que fixo con moitos materiais como: madeira, cemento, cartón, papel...
Deixounos coa boca aberta! A maioría dos cadros eran retratos de persoas. Debuxou aos seus amigos, á súa muller... ata a persoas descoñecidas!
Ao final, deixou que lle fixeramos todas as preguntas que quixeramos.
O cadro que máis me gustou foi o dunha muller co pelo de cores.
Gustaríame que viñera outra vez.

NEREA - 4º A

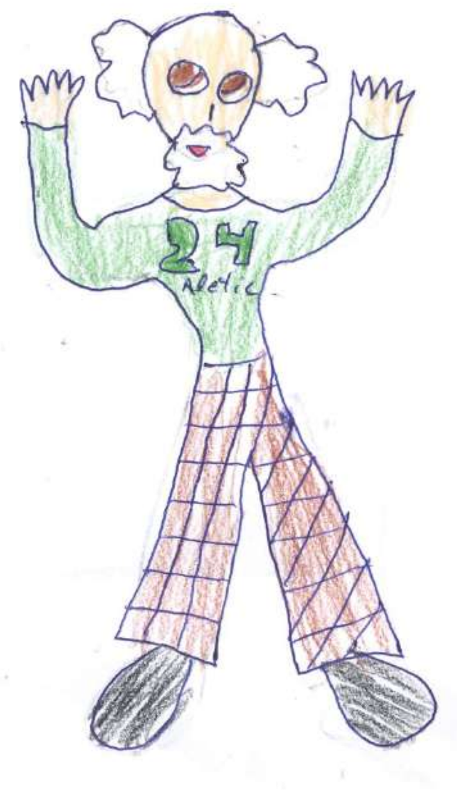

Falounos de moitas cousas: dos sentimentos, dos cadros, do traballo como pintor e díxonos que lle gustaba máis pintar mulleres que homes. Dicía que facía moito tempo que non ía a un colexio e dixo que deixara o colexio aos oito anos.

SUSANA - 5º

Ensinounos moitos cadros, a maioría eran de mulleres. Preguntámoslle por que debuxaba tantas mulleres e díxonos que era porque el, de pequeno, se criara con moitas mulleres e que era máis fácil falar con elas. Ademais díxonos que os corpos das mulleres parecíanlle fermosos.

MARÍA - 6º B

Fai moitos cadros de mulleres e tamén dalgunhas cousas raras e bonitas. É xenial!
O cadro que máis me gustou foi «Os ollos de Picasso».

AITANA - 4º A

Ser pintor é un oficio pero ser un artista é algo co que naces.

CARLOS - 6º B

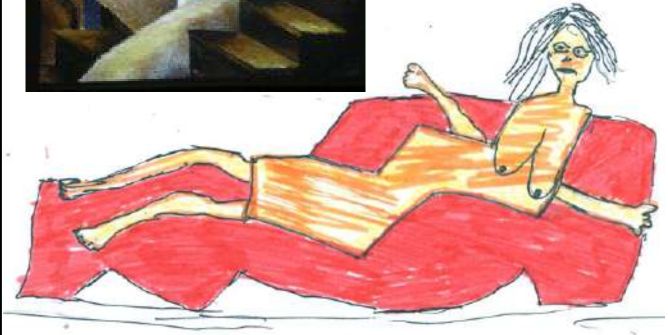

MIGUEL - 6º B

A muller co pelo de plastilina.

CRISTINA - 4º A

As pinturas eran extraordinarias.
Algúns nenos ríanse dos cadros nos que aparecían mulleres espidas.
A min pareceume moi ben que viñera un gran pintor coma el.
A min o cadro que máis me gustou foi o do deserto.
Foi unha boa experiencia.

MARTÍN - 5º

IRENE - 5º

A A.N.P.A. TAMÉN COLABORA

Queremos agradecer a desinteresada colaboración da A.N.P.A. ao longo de todo o curso. Organizaron as actividades extraescolares, trouxeron a un mago...

ACTIVIDADES EXTRAESCOLARES:

BATUKA

PINTURA

TAEKWUONDO

Organizaron unha exposición con tódalas obras que ao longo do curso as nenas e nenos fixeron na clase de pintura.

O grupo de teatro participou na Mostra Infantil de Teatro de Ribeira coa obra «Solo hay un camino».

TEATRO

Queremos tamén expresar dende aquí o noso agradecemento aos monitores-as que fixeron posible a realización destas actividades.

TEMPO DE DESPEDIDAS

A ESCOLA

Este ano voume da escola.
Moita pena me vai dar
porque o C.E.I.P. de Palmeira mola
e non vou parar de chorar.

Vou estar tan triste
como un canario sen alpiste.
Estarei tan apenada
como a Terra, se non tivera nada.

Vou estar tan deprimida
que non terei ganas de comida.
O marcharme non o vou poder soportar.
Esta escolar é como o meu fogar.

Pero este momento acabarase
e terei novos amigos e compañeiros de clase.

MARÍA - 6º B

NENAS E NENOS DE 6º

E CHEGA O VERÁN!

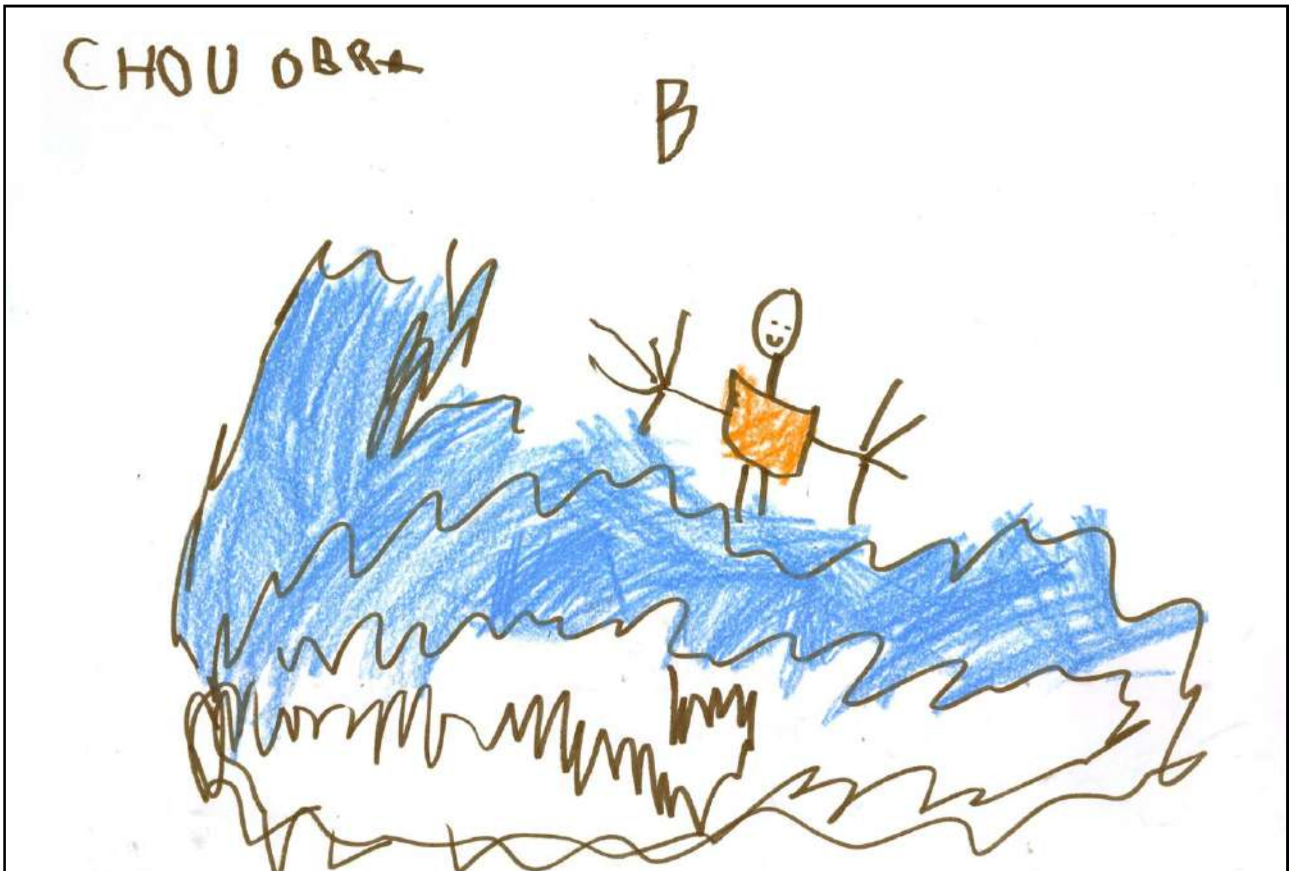

DANI - 4 anos

ANA - 4 anos

LUCÍA - 4 anos

ANTÍA - 4 anos

PROFES

PAULA - 3 anos

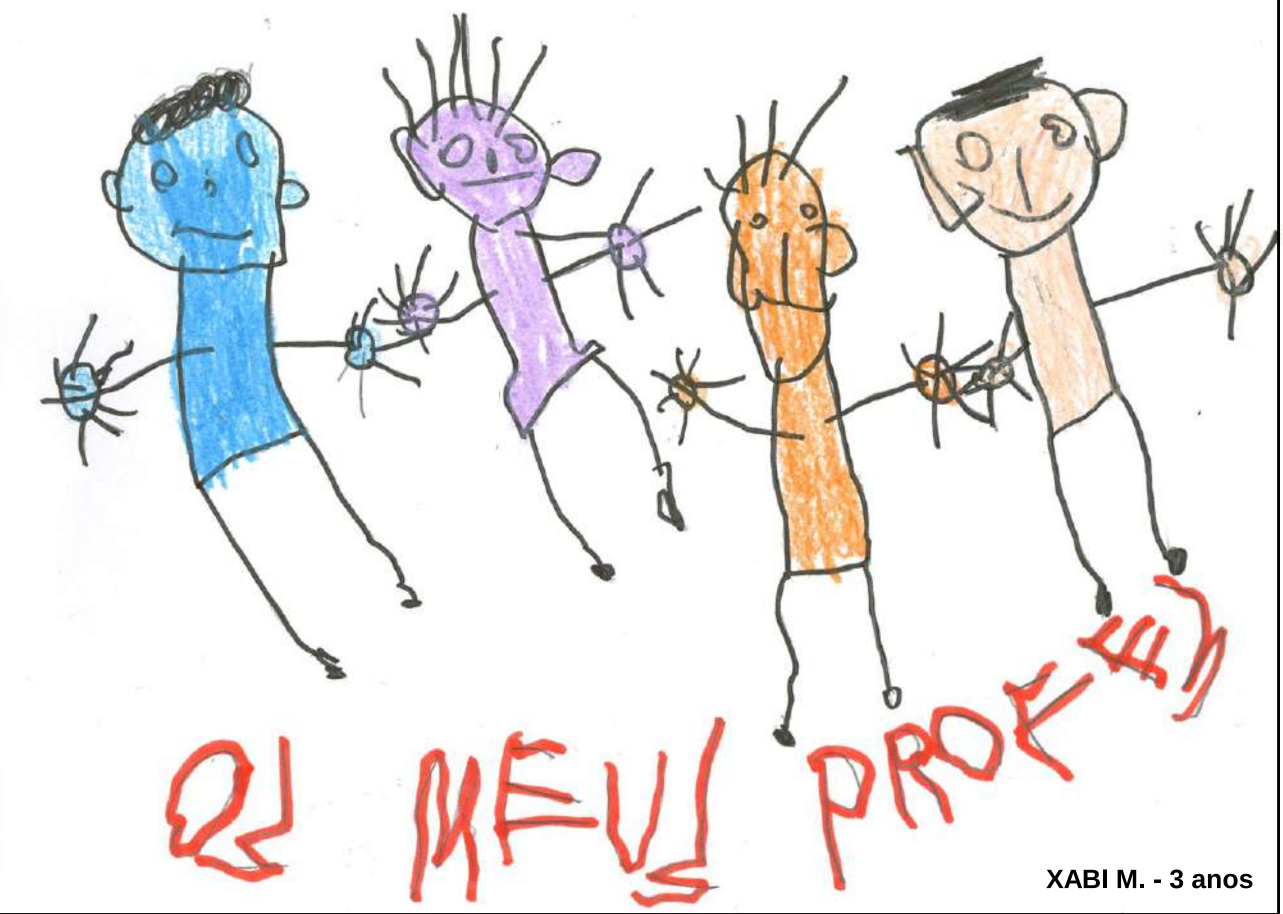

XABI M. - 3 anos

PROFESORADO 08-09

DESEXAMOS BOAS VACACIÓNS A TODA A COMUNIDADE ESCOLAR

**** Esta revista foi maquetada por profesorado integrante do Equipo de Novas Tecnoloxías do Colexio.***

**** Pódese descargar e ver a toda cor na nosa páxina web:***

http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/

ENTe CEIP de Palmeira

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE EDUCACIÓN
E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA

CEIP de Palmeira
Lomba S/N - Palmeira
Tfno.: 981838281 Fax: 981838142
correo-e: ceip.palmeira@edu.xunta.es
http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira